

ओमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ स्रग्धरावृत्तम् ॥

सर्वान् पश्यन्तु बन्धूनिव जगति जना भेदबुद्धि विहाय
स्थाने पात्रे च कर्तुं वितरणमसकृच्छास्तु बुद्धिर्धनस्य ॥
हीने नम्रा भवन्तु प्रस्तरधनवतामग्रगण्या हि शश्वद् ।
'आत्मानन्द प्रकाशं' विदधतु हृदये श्रीजिनः श्रावकानाम् ॥

पु० २३ मुं

धीर सं. २४५२. वैशाख आत्म सं. ३०

अंक १० मो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर

विषयानुक्रमिका.

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
१ ओक अभुलु-नाव.	२३१	७ जैन अतिहासिक शिक्षणो...	२४७
२ परमेष्ठि गुण सक्षिप्त विवरण. २३२.		८ अङ्गीनी छेल्ही धरी-प्रयाण. २५०	
३ विश्वरयना प्रपञ्च.	२३३	९ दिव्य कुलडां.	२५१
४ परोपकार.	२३६	१० वत्तमान सभाचार.	२५२
५ ग्राहस्थ्य ज्वन.	२४०	११ ग्रंथावलोकन.	२५३
६ धर्मरत्नने योग्य कालु होम शके? २४४		१२ साबार स्वीकार.	२५४

वार्षिक मूल्य रु. १) २ पासे अर्थात् ४ आना.

भावनगर—आनन्द प्रिन्टींग प्रेसमां शाह गुलाबचन्द बन्धुभाय्ये छापा

અમારા સુજ્ઞ ગ્રાહકોને ખુશખબર.

ચાલતા આત્માનંદ પ્રકાશ પુઠ ૨૩ તથા હવે પછીના પુસ્તક ૨૪ માં બંને વર્ષની ચાલુ નિયમ પ્રમાણે બે વર્ષની ભેટની છુક શ્રી ધર્મરત્નપ્રકરણ જેમાં શ્રાવકના ઉત્તમોત્તમ એકવીશ ગુણનું વર્ણન અનેક રસમય, બોધક કથાઓ સાથે આવેલ છે. તે ગ્રંથ (ખાસ શ્રાવક ઉપયોગી હોવાથી) આપવાનું નક્કી થયેલ છે. વીશ ફોર્મનો આ ગ્રંથ અમારા માનવતા ગ્રાહકોને ભેટ તરીકે આપવાની આ સભાએ (સાહિત્ય પ્રચારના ઉત્તમ હેતુને લઈ) ઉદારતા ખતાવી છે. અમારા ગ્રાહકોને દર વર્ષે ઉત્તરોત્તર ઉચ્ચ ક્ષેત્રીના ગ્રંથો ભેટ આપવામાં આવે છે તે ગ્રાહકોની ધ્યાનમાં જ છે. વીં પીં ના ખર્ચ તથા મહેનતનો પણ બે વર્ષની સાથે ભેટ આપવાથી ગ્રાહકોને લાભ થાય તે હેતુ છે. ગ્રંથની ઉપયોગીતા માટે વધારે લખવા કરતાં વાચકવર્ગ વાંચીને જ જાણી શકશે. જેઠ માસથી ગ્રાહકોને લવાજમ વસુલ કરવા વીં પીં રવાના કરવામાં આવશે. મહેરબાની કરી દરેક ગ્રાહકસ્વીકારો લેશે એમ વિનંત છે. ગ્રાહક સિવાયના બંધુઓને રૂ. ૧-૪-૦ થી તે છુક મળી શકશે. જેઠ માસ પહેલાં નામ નોંધવનારને રૂ. ૧-૦-૦ (પોસ્ટેજ જુદું) લેવામાં આવશે.

બંધુઓ માટે ખાસ નવા વાંચવા યોગ્ય ઉત્તમ ગ્રંથો.

૧ પંચપરમેષ્ઠી ગુણમાળા.	૧-૮-૦	૧૦ સંબોધાસત્તરી-જૈનતત્ત્વજ્ઞાનનો	
૨ સુમુખનૃપાધિકથા.	૧-૦-૦	અપૂર્વ ગ્રંથ.	૧-૦-૦
૩ શ્રી તેમનાથ ચરિત્ર	૨-૦-૦	૧૧ શ્રી ઉપદેશ સમિકા ઐતિહાસિક	
૪ શ્રીસુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧ લો.	૨-૦-૦	કથા ગ્રંથ.	૧-૦-૦
૫ શ્રીસુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર બીજો ભાગ.	૨-૮-૦	૧૨ શ્રીરિવિધ પૂજા સંગ્રહ.	૧-૮-૦
૬ આત્મ પ્રબોધ.	૨-૮-૦	૧૩ આદર્શ જૈન ચીરરત્નો.	૧-૦-૦
૭ ગ્રાહ્યગુણ વિવરણ શ્રાવકોપયોગી.	૧-૮-૦	૧૪ શ્રી દાન પ્રદીપ-દાનનું અદ્ભુત	
૮ શ્રી જંજુસ્વામી ચરિત્ર અદર્શ.	૦-૮-૦	કથાઓ સહિત વર્ણન.	૩-૦-૦
૯ શ્રીચંપકમાલા સતી આદર્શચરિત્ર	૦-૮-૦	૧૫ નવપદ પૂજા અર્થ સહિત	૧-૪-૦

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર (ભાષાંતર).

ભાગ ૧ લો તથા ભાગ ૨ જો.

(અનુવાદક:—આચાર્ય મહારાજ શ્રી અજિતસાગરજી.)

પ્રભુના કલ્યાણકો અને દેવોએ તે વખતે કરેલ અપૂર્વ ભક્તિનું વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન શ્રીસુપાર્શ્વનાથ પ્રભુને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા પછી અનેક સ્થળે વિચરી લબ્યજીવોને આપેલ ઉપદેશ, અનેક કથાઓ, શ્રાવક જનોને પાળવા લાયક વ્રતો અને તેના અતિચારો વિગેરેનું વર્ણન ઘણું જ વિશાળ રીતે આપેલ છે. આ કથાના ગ્રંથોમાં શુદ્ધિનો મહિમા-સ્વભાવનું વિવેચન, અદ્ભુત તત્ત્વવાદનું વર્ણન, લૌકિક આચાર, વ્યવહાર, સામાજિક પ્રવૃત્તિ, રાજકીય પારસ્થિતિ, ધાર્મિક પ્રભાવ તથા નૈતિક જીવન વગેરે તત્ત્વો પણ સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. એકંદરે આ ગ્રંથ માનવજીવનનો માર્ગદર્શક, જૈન દર્શનના આચારવિચારનું ભાન કરાવનાર એક પ્રબળ સાધનરૂપ છે.

ઉંચા રેશમી કપડાના પાકા બાઈ-ડીંગના એક હજાર પાનાના આ બે ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટ ખર્ચ જુદો.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ બંદે વીરમ્ ॥

કા અરઈ ? કે આણંદે ? इत्यं पि अग्रहे चरे, सव्वं हासं
परिचज्ज आलीणागुत्तो परिव्वए । पुरिसा ! तुपमेव तुमं मित्तं
किं वहियामित्तमिच्छसि ? । जं जाणिज्जा उच्चालइयं तं जाणिज्जा
दूरालइयं, जं जाणिज्जा दूरालइयं तं जाणिज्जा उच्चालइयं ।
पुरिसा ! अत्ताणमेव अभिनिगिज्झ, एवं दुक्खा पमुच्चसि ।
पुरिसा ! सच्चमेव समभिजाणाहि, सच्चस्साणाए उवट्ठिए से मेहावी
मारं तरइ । सहिओ धम्ममाणाय सेयं समणुपस्सइ ॥

आचाराङ्गसूत्रम् ।

પુસ્તક ૨૩ મું. { વીર સંવત્ ૨૪૫૨. વૈશાખ, આત્મસંવત્ ૩૦. } અંક ૧૦મો.

“ એક. અમુલુ-નાવ. ”

(૧)

તુઝ ! પૂર્ણ પૂન્ય પ્રભાવથી ફલ પ્રાપ્તિનો શુભ દાવ જ્યાં,
ભવ વારિધિ તરવા મલે માનવ અમુલુ નાવ ત્યાં;
તરી પાર જાવા કાજ કર પુરૂષાર્થ ગુરૂગમ મેળવી,
કરવી સફલ આ સફર જાતુ ! સાધ્ય સુંદર કેળવી.

(૨)

છે માર્ગ મનહર સાધ્યને, યોગી ગૃહિણ લેહથી,
કર સાધના યમ નિયમ વૃતની પાત્ર યોગ્ય પ્રમાણથી;
સમ્યક્ત્વ ધ્રુ ક્રાંટો અને સુકાન જ્ઞાન તણું હશે,
મંગલ પ્રયાણ અમાપ આનંદ માર્ગમાં પ્રકટાવશે.

(૩)

એ યાન ! માનવ ! આજ તુઝ સફલાગ્ય પૂરણથી મર્યું,
છે કામ ઘટ ચિન્તામણી વા કલ્પ તર સહેજે ફર્યું;

૨૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કર સમયનું સાર્થક હવે કટીબદ્ધ થા નિજ કાર્યમાં,
ઇષ્ટિત સિદ્ધિ કારણે આ વખત વ્યર્થ ગુમાવમાં.
વેલચંદ ધનજી.

પરમેષ્ઠિ ગુણ સંક્ષિપ્ત વિવરણ.

‘ * મુનિ ગુણ વર્ણન. ’

(આવો આવો પાસજી મુજ મળીયારે;—એ દેશી.)

ભવિ તુમે પંચમ પદ મુનિ વંદોરે, જેથી પામિયે પરમાનંદો. ભ૦
મુનિ પંચ મહાવ્રત ધારીરે, વલી રચણિ લોજન વારીરે;
શુભ છ કામ રક્ષા કારી. ભવિ૦ ૧
પાંચ ઇન્દ્રિયને વશ કરતારે, નિત્ય લોભ અરિ પરિહરતારે;
અહનિશ ક્ષમા મન ધરતા. ભવિ૦ ૨
ચિત્ત નિર્મલ રાખે સદાયરે, કરે પડિલેહણ સુખદાયરે;
સંયમ યોગે ચિત્ત લાય. ભવિ૦ ૩
કુમાર્ગથી યોગત્રિ^૧ વારીરે, સહે પરિસહ જે દુઃખકારીરે;
ઉપસર્ગ સહે અતિભારી. ભવિ૦ ૪
ઈમ સંપ્રતવિંશ ગુણ ધારીરે, મુનિવર મહા મંગલકારીરે;
*વિના એ ગુણ કુચર ધારી. ભવિ૦ ૫
નહીં એ સમ જગ ઉપગારીરે, જસ શરણ અતિ હિતકારીરે;
અહિ શરણ લહો ભવ પારી. ભવિ૦ ૬

દોહરો.

જન સિદ્ધસૂરિ પાઠક મુનિ, એ પાંચે સુખકાર;

એહ તણા ગુણ વર્ણવ્યા, અદપ મતિ અનુસાર. ૧

* પાંચ મહાવ્રત ધારી અને રાત્રી ભોજનનો ત્યાગ તેથીએ છ, પાંચ ઇન્દ્રિયોને જીતનારા તેથી પાંચ તથા છકાય જીવોનું રક્ષણ કરવું માટે એ છ ગુણ મળી સત્તર થયા. તે સાથે લોભનો નિગ્રહ ક્ષમાનું ધારણ કરવું, ચિત્તની નિર્મળતા રાખવી, અને વસ્ત્ર વગેરે પડિલેહણ કરવી એ ચાર મેળવતાં એકવિંશ ગુણો થયા. વલી સંયમયોગમાં પ્રવર્તવું મલી બાવીશ થયા તે સાથે મન, વચન, અને કાયાને કુમાર્ગે જતાં રોકવા તેથી એ ત્રણ, અને શીતાદિ પરિસહ, અને મરણાદિ ઉપસર્ગો, સહન કરવા એ બે મલી—પાંચ મેળવતાં કુલ સત્તાવીશ ગુણો સાધુજના જાણવા.

૧ ત્રણ યોગ—મન, વચન, અને કાયા.

* આ સત્તાવીશ ગુણો સિવાયના કુચર સમજવા.

વિશ્વરચના પ્રખંધ.

૨૩૩

એહમાં મુજ અજાનથી, જે દુષણ દેખાય;

સહુ આગે તેની ચહુ, માપી મન વચ કાય.

૨

ભાઈ ઝવેર છગનલાલ—સુરવાડા.

વિશ્વ રચના પ્રખંધ.

નિવેદન ૧૪ મું.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૦૮ થી શરૂ.)

વિશ્વ અનાદિ અને સ્થિર છે ત્યારે ચંદ્ર સૂર્ય અનાદિ કાલથી ભ્રમણુશીલ છે તેને ભમવા માટે કયો માર્ગ છે તે તપાસીએ x૪૪ પ્રાચિન ગ્રંથો કહે છે કે—

પ્રમાણુગુલે લાખ યોજન લાંબા ચોડા જંબુદ્વીપમાં મેરૂ નામે લાખ યોજન ઉંચો પર્વત છે તે આપણાથી ઉત્તરે છે. સૂર્ય ચંદ્ર અહીં નક્ષત્ર તારા વગેરે તેની આસપાસ પોતપોતાની કક્ષામાં રહે છે. મેરૂની નજીકમાં જ ધ્રુ તારાનું સ્થાન છે. પાશ્વિમાત્ય વિદ્વાનો તેને સ્થિર કહે છે.+૪૫ પણ ખારિક નિરીક્ષણથી તે પણ ગતિ-

+૪૪ આંશુલ ત્રણ પ્રકારના છે. દરેક કાલમાં વર્તમાન કાળના મનુષ્યોના આંગલાથી માપ થાય તેને સ્વાત્માંગુલ કહેવાય છે ૧. ચાલુ માપથી ૪૦૦ ગણા લાંબા રાત્રી ગણા પહોળાં આંગલાને ઉત્તેષાંગુલ જાણવું ૨, ૫૦૦ ધનુષ ઉંચા માણસોના આંગલાને પ્રમાણુગુલ કહેવાય છે ૩, ઉત્તેષાંગુલથી પણ ત્રણ પ્રકારે માપ થાય છે. સ્વાત્માંગુલથી ૪૦૦ ગણું ઉર્ધ્વ ઉત્તેષાંગુલ ૧ રાત્રી ગણું આડું ઉત્તેષાંગુલ ૨ ને હજારગણું યુચિ પ્રમાણુ ઉત્તેષાંગુલ જાણવું.

અહિં આડા ઉત્તેષાંગુલનું માપ જાણવું, એમ પૂ. પા. શ્રી વિજયનંદ (આત્મારામજી મહારાજ) સૂચિત્વ કહે છે.

+૪૫ પ્રાચીન ગ્રંથોની પેઠે આધુનિક ગ્રંથો પણ હવે ધ્રુવના તારાને અસ્થિર માનવાને કમુલ થયા છે.

ડેસનનું ૧૯૦૧ માં મૃત્યુ થયું હતું ત્યારપછી ૧૯૧૧ માં ડી. હાર્સીએ તેના ડેસોની આ ગ્રંથ છાપ્યો તેમાં લખે છે કે ઉત્તર ધ્રુવ અસ્થિર છે. પૂર્વ રાત્રિ અને ઉત્તર રાત્રિ વધેથી એ વાત ચોક્કસ છે. (ચિત્ર)

સને ૧૮૫૦ માં કાશીવાસી કમલાકર જોષી સિદ્ધાંતતત્વ વિવેક ગ્રંથમાં લખે છે કે—જૂના અને નવા વેધથી ધ્રુવી થોડી પણ ગતિ છે એમ નક્કી કરાય છે આવા કથનથી હજારો વર્ષના વેધ એકઠા કરી તપાસના ધ્રુવનો તારો પણ કોઇની આસપાસ પ્રદિક્ષણ લે છે એમ ખાતરી થાય છે. (ચિત્ર)

સર નારાયણ હેમચંદ્ર કહે છે કે—પૃથ્વીનો ધરીનો એક ભાગ ઉત્તર ધ્રુવ તરફ છે અને તે સ્થીર મનાય છે પણ ધ્રુવને સત્ય (સ્થીર) માનતાં સાવચેત રહેવું જોઈએ.

(જ્યો. શા. ૫૦)

લોજ કહે છે કે ગ્રહોના આકર્ષણથી ધ્રુવમાં ચલવિચલતા હોય છે.

વાળો જણાય છે. સાંજે ચોકસ નિશાન રાખી સવારે તપાસવાથી તેનું સ્થાનાંતર શોધી શકાય છે પણ તેની અદ્ય ક્ષેત્રમાં એવી શિથ ગતિ છે કે તેનું સ્થાનાંતર સ્વભાવિક કલ્પનામાં આવી શકતું નથી. આ સંબૂતલ પૃથ્વીથી ૭૯૦ યોજન ઉંચે પ્રથમ તારા મંડળ છે. તારાના વિમાનોની એવી શીઘ્ર ગતિ છે કે દર ચોવીશ કલાકે તે પોતાના સ્થાનમાં પહોંચી વળે છે. શાસ્ત્રકાર પણ કહે છે કે—
 ગક્ષ્વ તેર્હિંતો તારા સિઘ્ધ ગતિ એટલે નક્ષત્રથી પણ ઉતાવળી ગતિ તારાની છે તે કારણે તેઓનું સ્થાન પરાવર્તન દૃષ્ટિગોચર નહીં આવવાથી તેઓને સ્થિર કહેવાની પણ આપણે ભૂલ કરીએ છીએ. તારાના વિમાન મંડલથી ૧૦ યોજન ઉંચે ૪૬ યોજન લાંબાને ૨૪ યોજન ચોડા સૂર્યના વિમાનો છે. આ જંબુદ્વીપને આશ્રીને જ્યોતિષ ચક્ર એવડું છે એટલે સૂર્ય ચંદ્ર ગ્રહ વિગેરે બળે છે. એક સૂર્ય જ્યાં ઉદય પામે છે, ચોવીશ કલાકે ત્યાં બીજા સૂર્યને ઉગવાનો વારો આવે છે ને પ્રથમના સૂર્યને તેજ સ્થાનની અપેક્ષાએ ફરી ઉદય પામતા ૪૮ કલાક લાગે છે. તે સૂર્યને ફરવાની —(ચિત્ર ૧૧ મું) ૧. ભરત ક્ષેત્ર ૨. પશ્ચિમ ભાગ ૩. ઐરાવત ક્ષેત્ર ૪. પૂર્વ મહા વિદેહ એ પ્રમાણે મુખ્ય ચાર હદ છે. એ ચારે ઠેકાણે લગભગ બાર બાર કલાક અજવાળું આપે છે. તે બંને સૂર્યોમાંથી જ્યારે એક સૂર્ય ભરત ક્ષેત્રમાં હોય છે ત્યારે બીજો સૂર્ય તેની સામે ઐરાવત ક્ષેત્રમાં હોય છે એટલે એ બંને સ્થાનોમાં દિવસો હોય છે ને બંને વિદેહક્ષેત્રમાં રાત્રિ હોય છે. ક્રમે ભરત અને ઐરાવત ક્ષેત્રમાંથી બંને સૂર્ય ચાલ્યા જતાં ત્યાં રાત્રિ પડે છે ને બંને મહાવિદેહ ક્ષેત્રોમાં દિવસોદય થાય છે. અહીં સમસ્ત ભરતમાં નિષ્પન્ન નામના લાલપર્વતના શિખરમાંથી પૂર્વને દક્ષિણ દિશાની મધ્યમાંથી સૂર્ય ઋષ્ટ્રી ઉદય પામે છે અને સૂર્ય આગળ વધી વાંકા મંડલામાં +. ૪૫ દક્ષિણ તરફ નમતો દર મૂહૂર્તે ૫૨૫૧૨૬ યોજન કાપતો પશ્ચિમ તરફ જાય છે. સૂર્ય મધ્યપૂર્વમાંથી ઉદય પામી માથે થઈ સીદ્ધો પશ્ચિમમાં જતો નથી પણ ઉપર પ્રમાણેની વક્રગતિજ વાસ્તવિક જોઈ શકાય છે. માત્સ્યપુરાણમાં પણ કહેલ છે કે દક્ષિણોપક્રમઃ સૂર્યક્ષિપ્તેષુ-રિવગચ્છતિ. એટલે સૂર્ય દક્ષિણમાં નમીને ફેંકેલા બાણની જેમ ગમન કરે છે. નિષ્પન્ન પર્વતના શિખરો લાલ છે તેથી સવારે કે સાંજે તેના આઘાતથી-વક્રીભવનથી સૂર્યના કિરણો લાલ દેખાય છે. નિષ્પન્નપર્વત ૧૬૮૪૨^૨/_૬ યોજન લાંબો છે ૪૦ યોજન ઉંચો છે અશ્ણોદય કે સંધ્યા પણ તેના શિખરની આરપાર આવેલ પ્રકા-

+ . ૪૫-રામાયણ. ૪/૪૦/૬૪ માં વિષ્ણુ ૫૬૩ કહેલ છે. ૧ ઉદય પર્વતના સોમનસ શિખરે ૨ મેઘપર્વતમાં ૩ જંબુમાં સિદ્ધાંત શિરોમણી ગોલાધ્યાપમાં ભાસ્કરાચાર્ય કહે છે કે-યદિનિ-શા જનકઃકનકાચલઃ; કિમુતદંતરગઃ સન દષ્યતે. ઉદગયંનનુમેરુથાંશુમાનઃ, કથ મુદેતિસદક્ષિણભાગકે. ॥ લો. મા. તિલકપણ સૂર્યને દક્ષિણમાં ગમન કરતો જણાવે છે આપણે પણ તેમ જોઈ શકીએ છીએ.

વિન્ધિરચના પ્રબંધ.

૨૩૫

શના બળથી થાય છે (છ માસના દિવસ અને રાત્રિમાં હેતુબૂત વૈતાલ્ય છે) સૂર્ય દક્ષિણ ગમન કરી, પશ્ચિમ તરફ નમી, તેજ નિષધ પર્વતમાં ઉદય સ્થાનથી ૬૨૬૬૩ યોજન દૂર આથમે છે ને પશ્ચિમ મહાવિદેહમાં ઉદય થાય છે. ઐરવતનો સૂર્ય પણ તેવુંજ ભ્રમણ કર્મ કરી ઐરાવતમાંથી આથમી પૂર્વ મહાવિદેહમાં ઉગે છે. બીજે દીને ભરતક્ષેત્રમાં પૂર્વ વિદેહવાલો સૂર્ય ઉગે છે ને સાંજે આથમે છે. ત્રીજે દીને પાછો મૂલ સૂર્ય ત્યાં આવી ઉગે છે. આ રીતે બન્ને સૂર્યના વિમાનો ગુરૂલધુ પાણીને લીધે તિર્છી ગતિ કરવા દૈવિક સહાયથી ભમે છે—નિરંતર ભ્રમણ કર્યા કરે છે. સૂર્ય ફરે છે કે પૃથ્વી ફરે છે તે માટે પરીક્ષા કરીએ તો પણ સૂર્ય ફરવા સંબંધેજ સત્ય તરી આવે છે. જેમકે સૂર્ય મેરૂપર્વતને મધ્યમાં રાખીને ભ્રમણ કરે છે. હવે સૂર્ય જ્યારે ઉદય પામે છે ત્યારે આપણું ને તેનું અંતર થોડું હોય છે ને તેથી એક કલાકમાં તે ઘણા ક્ષેત્રભાગને ઓલાંધી જાય છે એમ આપણે જોઈ શકીએ છીએ અને આપણા પડછાયામાં પણ મહાન ફેરફાર પડે છે ને જેમજેમ વધારે વખત થતો જાય છે તેમ તેમ સૂર્ય આપણી પડખેથી દૂર થતો જાય છે. જો કે તે પ્રથમની જ જેટલીજ ગતિ કરે છે, તો પણ તે દૂર હોવાને લઈને આપણે તેને દર કલાકે અદ્ય અદ્ય ક્ષેત્ર ઓળંગતો જોઈ શકીએ છીએ, તથા ૧૧ થી ૧ વાગ્યા સુધીમાંના સૂર્યના ગમનક્ષેત્રમાં બહુ થોડોજ ફેરફાર થાય છે. પડછાયામાં પણ તેવોજ ફેરફાર થાય છે ને બંપોરથી સાંજ સુધી દર કલાકે અધિકાધિક ક્ષેત્રગમનની મર્યાદા જોવામાં આવે છે. તો આથી સૂર્ય ફરવાનુંજ કબુલ કરવું પડે છે. કદાચ પૃથ્વી ફરતી હોય તો સવારથી નવ વાગ્યા સુધી, સૂર્યની ધીરી ગતિ જોઈ શકત ને આપણે રેલમાં બેઠા હોઈએ તો પાસે આવેલ ઝાડને એકદમ આપણી પાસેથી પસાર થતું જોઈ શકીએ છીએ, તેમ બંપોરે સૂર્યને પણ તુરત તેના મધ્યભાગમાંથી પસાર થતો જોઈ શકત ને સાંજે ધીરી ધીરી ગતિથી જતો જોઈ શકત, પણ તેમ બનતું નથી. વળી ધ્રુવનો તારો નક્ષત્રનું ઉદયસ્થાન અને પૃથ્વીનો કાટખુણો નિરંતર એકજ હોય છે, એટલે પૃથ્વી ફરતી નથી. તેથી ત્રણેના કાટખુણામાં જરા પણ ફેરફાર થતો નથી. એ રીતે સૂર્યજ ફરે છે એમ સાબિતિ થઈ આવે છે. સૂર્યને ભ્રમણ કરવા માટે ૧૮૪ માંડલા છે. મત્સ્યપુરાણમાં પણ અશીતિ મંડલ શત્ત એટલે એકસો એંસી માંડલા છે એમ કહ્યું છે. બંન્ને સૂર્યો અભ્યંતરને બહારના માંડલાના ચારવડે કરીને ચાલે છે. જેથી અચનના ફેરફારો જોઈ શકાય છે. સૂર્ય એકેક રાશિ સાથે ૧૫ થી અધિક માંડલામાં ચાર ચરે છે ને તેની સાથે આંદ્રમા-સની ગણના મેળવવાને માસની ૩ વર્ષે વૃદ્ધિને અમુક વર્ષે હાનિની ગણના કરવામાં આવે છે. પહેલે માંડલે સૂર્ય હોય ત્યારે દીવસ મોટો હોય છે ને ક્રમે ઉત્તર-રોત્તર મોટાં મોટાં માંડલે જતાં છેલ્લે માંડલે સૂર્ય જઈ પહોંચે છે તે વખતે દીનમાન નાનું હોય છે.

૨૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વળી નાના નાના માંડલાં વટી સૂર્ય પહેલે માંડલે આવી પહોંચે છે. આ પ્રમાણે સૂર્યનો ગમનનો અધિકાર જાણવો. +૪૬ ચંદ્ર નક્ષત્રમાસથી ચંદ્રમાસમાં ૨૬૭૧૮ અધિક માંડલું ફરે છે. (સૂર્ય ૦ ૨૪૨)

ચંદ્ર માંડલાધિકાર(સૂર્ય ૨૪૬) સૂર્યથી ૮૦ યોજન ઉંચા સ્ફટીક રત્નના ચંદ્રના વિમાનો છે. તે લાંબા પહોળા પૂર્વ યોજનને ઉંચા ફૂંક યોજન હોય છે. ચંદ્ર પણ સૂર્યની જેમ જંબુદ્વીપમાં બે છે ને ૧૫ માંડલામાં ફરતા ફરતા ઉદ્યાસ્તની ક્રિયા કરે છે, પણ જેમ ૪૮ કલાકમાં સૂર્ય પોતાને સ્થાને આવે છે તેમ ચંદ્રની ગતિ ધીમી હોવાથી ચંદ્ર પોતાને સ્થાને પહોંચી શકતો નથી. સર્વ જ્ઞાનીઓ કહે છે કે— તા એતેસિણં ચંદમ સૂરિય ગહ ન સ્વત્તરારુવાણં, ચંદે હિતો સૂરે સિઘ્ધ ગતિ ॥ (સૂર્ય ૦ ૨૪૫) અર્થાત્ કે બન્ને ચંદ્રો મળી એક માસમાં ૨૬ વાર અસ્તોદય પાળીને પામે છે એટલે એક દિવસમાં ૫૦ મિનિટનું આંતર પડે છે. સુદી બીજને દિને ૭ વાગ્યે જ્યાં ચંદ્ર હોય છે ત્રીજને દિને ત્યાંજ ચંદ્ર આવવાને જાણ—પનો ટાઈમ થશે ને ચોથને દિને તેજ સ્થાને ચંદ્ર આવતાં ૮૧—૧૦નો ટાઈમ જોઈશું એટલે તેની ગતિ બહુ ધીમી છે, જેથી પુર્ણિમાને દિને સાંજે ઉદય ને સવારે અસ્ત-મન થાય છે. અને પંદર દિવસે માંડલાના અર્ધાભાગની ગતિનો ફેર પડવાથી અમાસને દીને ચંદ્રની સવારે ઉદયને સાંજે આથમવાની ક્રિયા થશે. ભરતીઓટ પણ આ પ્રમાણે જ થાય છે. ચંદ્ર ભરતીઓટ થવાના હેતુભુત નથી, પણ ચંદ્રના ઉદ્યાસ્તને અને ભરતીઓટને કાલસામ્યથી નૈસર્ગીક સહભાવી સંબંધ છે. ભરતી ઓટ થવાનું કારણ એવું છે કે—લવણોદધિ સમુદ્રમાં પાતાલ કલશા છે તેના અર્ધા ભાગમાં વાયુ છે તેની ઉપર વાયુ ને પાણીનું મિશ્રણ છે ને તે ઉપર પાણી છે.

+૪૬ દીપણી-સૂર્ય ન માંડલે હોય ત્યારે.	સૂર્ય છેલ્લે ૧૮૪ માંડલે હોય ત્યારે.
રાશિ	કર્ક મકર
દીનમાન	મોટું પછી માંડલે નાનું
દૈનિક મુહૂર્ત ઘટે	
સૂર્ય જંબુમાં ક્ષેત્રયોજન ૪૫૦૦૦	૬૩૨૪૬૬
૫૬૭ લવણમાં „ ૩૩૩૩૩૩	૬૩૨૪૫૬
૭૫ અભ્યંતર પહોળું „ ૬૪૮૬૬૬	૬૪૮૬૬૬
બાહ્ય „ „ ૬૪૮૬૬૬	૬૪૮૬૬૬
અભ્યંતર „ „ ૬૩૨૪૬૬	૬૩૬૬૩
બાહ્યતર „ „ ૬૩૨૪૫૬	૫૩૦૫
ઉદ્યાસ્તાંતર „ ૬૪૫૨૬૬	૬૬
દર મુહૂર્ત ગતિ „ ૫૨૫૧૬૬	૫૩૦૫૬૫
અહોરાત્રિ „ ૧૫૦૮૬	

સૂર્ય ચંદ્ર માંડલા યો ૦ ૫૧૦	સૂર્ય	ચંદ્ર
કુલ માંડલા	૧૮૪	૧૫
ભૂરોધયો	૪૬	૫૬
માંડલે માંડલે	૨	૩૫ $\frac{૩૦+}{૬૧}$
જંબુ ૧૮૦ યો ૦ માં	૬૫	૫
લવણ ૩૩૦ યો ૦ માં	૧૧૬	૧૦
પ્રત્ય ચંદ્ર છેલ્લે ચંદ્ર		
૫૦૭૩ $\frac{૭૭૪૪}{૫૩૭૨૫}$	૫૧૨૫ $\frac{૬૬૮૦}{૫૩૭૨૫}$	

વિશ્વરચના પ્રબંધ.

૨૩૭

અંદરનો વાયુ વંટોલીયા પવનની જેમ (વિકુર્વાય છે.) ઉદ્ભવ થાય છે તેથી ઉપરનું પાણી એકદમ જોસથી જહાર નીકળે છે જેથી તે સમુદ્રમાં અને તે સમુદ્રની સાથે અખંડ પરંપરાવાળા લઘુ સમુદ્ર કે અખાતોમાં વેલ ચડે છે ને પવન દખાતાં તે બ્હેલ પાછી ખેંચાય છે. સામે મોટી વસ્તુ પડી હોય પણ આપણા નેત્ર આડો લઘુ પદાર્થ આવતાં સામેની મોટી વસ્તુ પણ દેખાતી નથી, પણ લઘુ પદાર્થ ખસી જતાં ક્રમે પા અર્ધી ને પોણી વસ્તુ દેખાય છે, તેમ સૂર્ય ચંદ્રની આડે રાહુ વિમાન આવતાં તે જન્નેને આપણે જોઈ શકતા નથી; તે વખતે તેનું ગ્રહણ. +૪૭ (રાહુના વિમાનથી આચ્છાદન) થયું એમ આપણે કહીએ છીએ. તે રાહુનું વિમાન જેમ જેમ દુર થાય છે તેમ તેમ ગ્રહણ છુટતું જાય છે. સૂર્ય ચંદ્ર અને રાહુના ગમનમાર્ગો જુદા જુદા હોવાથી આ ગ્રહણ ક્યારેક થાય છે, વળી ચંદ્રની સાથે બીજો એક નિત્ય રાહુ નામે ગ્રહ છે તેનું વિમાન કૃષ્ણવર્ણ છે ને તેને ફરવાનો માર્ગ ચંદ્રના વિમાનથી ચારેક આંગલ નીચે છે, બાકી ગતિ ચંદ્રની સાથેજ ફર્યા કરે છે. નિત્ય રાહુના વિમાન કરતાં ચંદ્રનું વિમાન માત્ર $\frac{1}{2}$ (દર) ભાગજ મોટું છે, નિત્ય રાહુના વિમાનની એવી ગતિ છે કે વઢી એકમથી નિરંતર ચંદ્રના વિમાનના $\frac{1}{2}$ ભાગને પોતાથી ઢાંકી દે છે, એટલે ચંદ્રના વિમાનનો $\frac{1}{2}$ ભાગ નિત્ય રાહુના વિમાનની પછવાડે રહી જાય છે જેથી તે દેખાતો નથી એટલે વઢી એકમે એક કળા ઓછી થઈ એમ આપણે કહીએ છીએ; એમ પંદર દિવસ સુધી નિરંતર તેટલોને તેટલોજ ભાગ ઢંકાતા અમાસને દિવસે ચંદ્રના એકત્રીશ ભાગમાંથી ૩૦ ભાગ ઢંકાઈ જાય છે. પંદર કળા ઢંકાઈ જાય છે ને એકત્રીશમા ભાગ રૂપી સોળમી અડધી કળા ઢંકાતી નથી પણ તે સૂર્યના પ્રકાશમાં દેખાતો નથી ને ત્યારપછી નિરંતર અખે એકત્રીશમા ભાગ (કલા) નું આવરણ ઓછું થતું જાય છે ને પુનઃમને દિને તદ્દન આચ્છાદન વિનાનો સોળે કળાથી ખીલેલો પૂર્ણ ચંદ્ર દેખાય છે એટલે શુદ્ધ ૧ થી એકેક કળાની વૃદ્ધિ ને વઢ ૧ થી એકેક કલાની હાનિ થાય છે—(સૂર્ય ૧૪૬ ॥ ૨૩૫ ॥ ૨૭૮ ॥) (કિર્ણરાહુવિમાન-શિચ્ચંદ્રેણ-૨૭૮) એક ચંદ્ર સૂર્યના પરિવારમાં ૮૮ ગ્રહો ૨૮ નક્ષત્રો તથા છાસઠ હજાર નવસે પંચોતેર કોડાકોડી ૬૬૬૭૫૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦ તારાઓ.

ટીપણી—+૪૭—જે ગ્રહણ હોય તેજ ગ્રહણ અઢાર વર્ષ અને દશ કે અગીયાર દિવસે (દી. ૬૫૮૫ કલાક ૭ અને મીનીટ ૫૨) થતાં આવે છે. આ ગ્રહણની ભૂલથી ચીનમાં જ્યોતિર્વેદ હિનેહાને મારી નાખ્યો હતો. (ખ૦ ૧૮થી૨૦) તથા દર બત્રીશ માસને સોળ દિવસે અધિક માસ આવે છે. (ખ૦ ૧૮ થી ૨૦)

બૃહજ્યોતિષસારના રાહુ ચાર શ્લોક “૨”માં કહ્યું છે કે—**इन्द्रकर्मण्डलाकृति-रसितत्वा किलन द्रश्यते गगने अन्यत्र पर्वकालात्-वशप्रदानात् कमलयोनेः ॥ ૨ ॥** અર્થ—ચંદ્ર સૂર્યના મંડલની જેવું રાહુનું મંડળ છે, માત્ર કૃષ્ણવર્ણ હોવાથી તે આકાશમાં દેખાતું નથી. પરંતુ બ્રહ્માણના વરદાનથી પર્વકાળમાં દેખાય છે તે સિવાય દેખાતું નથી.

હોય છે. મંગલ, બુધ, ગુરુ, શુક્ર, શનિ, રાહુકેતુ યુરેનસનેપ્ચુન વિગેરે ગ્રહો તે ૮૮+૪૮ ગ્રહ માંહેના ગ્રહો છે, તે દરેક ગ્રહો પણ સૂર્ય ચંદ્રની જેમ બેવડા છે ને પોતપોતાની કક્ષામાં ગમન કર્યા કરે છે. સૂરેહિંતો મહાસિંઘઈ, મહેહિંતો અશ્વત્થા-શીઘ્રગતિ, એમ તે ગ્રહો સૂર્યથી શીઘ્રગતિવાળા છે ગ્રહોની ગતિથી નક્ષત્રોની ગતિ ઉતાવળી છે ને તારાઓનો નક્ષત્રની ગતિથી પણ અધિક વેગવાલા છે.

ચંદ્રના વિમાનથી ચાર યોજન ઉપર નક્ષત્રમાલા છે, તેનોવર્ણ પંચવર્ણો છે, તે ઉપર ચાર યોજન ઉંચે ગ્રહમાલ છે ગ્રહમાલની ઉપર ચાર યોજને બુધનો તારો છે તે હરિત રત્નમય છે તેથી ૩ યોજન ઉંચે રુદ્રીક રત્નમય શુક્રનો તારો છે તેથી ૩ યોજન ઉંચે લાલવર્ણમય મંગળનો તારો છે. તેથી ૩ યોજન ઉંચે જંબુરત્નમય શનીનો તારો છે. (શનિના વિમાનની ધ્વજાથી ૧૫૧ રજજુ ઉંચે (દેવલોક છે) (જુઓ ચિત્ર ૧૩ મું) આ દરેક ગ્રહો મેરુની આસપાસ ૧૧૨૧ યોજન દૂર કે તેથી વધારે દૂર ફર્યા કરે છે. આઠમનો ચંદ્ર સૂર્યના તેજથી જેમ પાંખો દેખાય છે તેમ આ ગ્રહો દિવસે ઉદયપામ્યા છતાં સૂર્યના તેજથી દેખાતાં નથી જેથી આપણે તેને અસ્ત થયા કહીએ છીએ એટલે સવારે ઉગે છે ને સાંજે

૪૪૮ ટીપણી—૮૮ ગ્રહો ૧ અંગારક, રવિકાલક, ૩ લોહિત્યક, ૪ શનિશ્ચર, ૫ આધુનિક, ૬ પ્રાધુનિક, ૭ કણકણક, કણવિતાનક, કણસંતાનક, ૧૨ સોમ, આશ્વાસન, કાર્યોપિગ, કર્જટક, અજકરક, દુદ્ધંબક, શંખ, શંખનામ, શંખવર્ણાલ, ૨૨ કંસ, કંસનાભ, કંસવર્ણાલ, ૨૫ નીલ-નિલાવભાસ, ૨૭ રૂપી, રૂપ્યવભાસ, ૨૯ ભસ્મ, ભસ્મરોશી, તિલ, તિલપુષ્પ, વર્ણક, દક, દકવર્ણ, કાય, વંધ્ય, ઇંદ્રાગ્નિ, ૩૮ ધૂમકેતુ, હરિપીંગરા, ૪૧ બુધ, મુશુક, ૪૩ ગ્રહુરપતિ રાહુ, અગસ્તિ, માણુવક, કામસ્પર્શ, ધુરમ્મુખ, વિકટ, વિસંધિકલ્પ, પ્રકલ્પજટાલ, અરણ્ય, અગ્નિ, કાલ, મહાકાલ, ૫૮ સ્વસ્તિક, સોવસ્તિક, વર્ધમાનક, પ્રલંબ, નિત્યાલોક, નિત્યાંધોત, સ્વયંપ્રભ, અવભાસ, ત્રેયસ્કર, ક્ષેમંકર, આભંકર, પ્રભંકર, ૭૦ અરજ, વિરજ, અશોક, વિ-તશોક, ૭૪ વિવર્ત, વિવસ, વિશાળ, શાશ્વ સુવત, અનિવૃત્તિ, એકજટી, દિજટી, કર, કારક, ૮૪ રાજ, અર્ગલ, પુષ્પભાવ, ૮૮ કેતુ—૨૮ નક્ષત્રના નામો—અભિય, શ્રવણ, ધનિષ્ઠા શતભિષા પૂર્વાભાદ્રપદ, ઉત્તરાભાદ્રપદ, રેવતિ, અશ્વિની—ભરણી—કૃતિકા—રોહિણી—મૃગશર—આર્દ્રા—પુનર્વસુ ૧૫ પુષ્ય, અશ્લેષા—મઘા. પૂર્વફાલ્ગુની—ઉત્તરાફાલ્ગુની—હસ્ત, ચિત્રા, ૨૨ સ્વાતિ, વિશાખા—અનુરાધા—જ્યેષ્ઠા—મૂળ, પૂર્વાષાઢા, ૨૮ ઉત્તરાષાઢા, આ દરેકના વિમાનો હોય છે જે રંગ દેખાય છે તે વિમાનોના રંગ જાણવા.

કેતુચારના અધિકારમાં નારદરૂપિ બહુ રૂપ વાળા એક, પારીસરજ એકસોએક, અને ગર્ગ વિગેરે એક હજાર એક કેતુઓ માને છે. દેવલ, અસિત, ગર્ગ, પારાશર, અને નારદ, રૂપિ કહે છે કે કેટલાક કેતુ એકજ નામવાળા વિવિધરંગી, ચોરસ, શીખા, દ્વિજટા ઇત્યાદિ વિવિધ આકૃતિવાળા પૂર્વાપર, અગ્નિ, દક્ષિણ-ઇશાન, ઉત્તર દિશામાં ભમનારા છે, જેમાંના કેટલાકના નામો આ પ્રમાણે છે—બ્રહ્મદંડ, વિસર્પ-કનક-વિક્રમ-તસ્કર, કૌકુમ-તામસ-કીલક-વિશ્વરૂપ-અરણ્ય-અરણ્ય (આમર જેવા) ગણક (ચતુરસ્ર) કંક-કમ્પ-વસા, અસ્થિ-કયારૌદ્ર, ચલક શ્વેત-રશ્મિ-ક્રુવ-કુમુદ-મણિ, જલ, ભવ પદ્મ, આવર્તક, સંવર્તક. (બૃહજ્યોતિસાર)

પરોપકાર.

૨૩૯

આથમે છે પણ સૂર્યના પ્રકાશથી દેખાતા નથી આ સૂર્ય, ચંદ્ર, ગ્રહ, નક્ષત્ર અને તારા ફરતા હોવાથી ચર કહેવાય છે તેનો પ્રકાશ પણ ફરતો છે. આ ગ્રહ પ્રદર્શન માત્ર જંબુદ્વીપ માટે જાણુવું. કારણ કે બીજા દ્વીપસમુદ્રમાં ક્ષેત્ર પરિધિવિશાલ હોવાથી દરેક ભાગમાં પ્રકાશ પુરો પાડવા સૂર્યાદિની સંખ્યામાં વૃદ્ધિ થાય છે પણ અહીંદ્વીપની બહાર જ્યોતિષીના વિમાનો સ્થિર છે ને જ્યાં તેજ ત્યાં તેજ ને જ્યાં અંધારૂ ત્યાં અંધારૂ જ હોય છે. દરેક જ્યોતિષિઓનું નૈસર્ગિક નિયમે સરખીગતિ થી એક સરખું જ ગમન થયા કરે છે. (ચાહુ)

પરોપકાર.

પરોપકાર કર પ્રિતે પ્રાણી, તન મન ધનથી નિત્યેરે,
 સુખ સ્વર્ગનાં રહેજે મળશે, મોક્ષ તણું પણ પ્રિત્યેરે. ૧ પરોપકાર કર.
 દીન દ્વીણુ દરદીને દેખી, કર ઉદ્ધાર ઉમંગેરે,
 પ્રબળ પુણ્ય બંધાશે વેગે, રહેશે પરભવ સંગેરે. ૨ પરોપકાર કર.
 પરોપકારના પ્રબળ ભાવથી, પ્રગટે પુણ્ય કલ્પોલોરે,
 પરોપકાર સમ દીસે ન હુલ્લે, ઉત્તમ ધર્મ અમોલોરે. ૩ પરોપકાર કર.
 પરોપકારથી વાધે જગમાં, જશકીર્તિ બહુ ગાઝારે,
 વૈરી પણ વેગે વશ થાએ, હોય રંક કે રાબારે. ૪ પરોપકાર કર.
 પ્રસંગ મળતાં પ્રેમે કરજે, પરોપકાર શિર સાટે રે,
 ઘડી જીવનની સફળ જાણુજે, કદી ચઢે જો હાથે રે. ૫ પરોપકાર કર.
 અમર નામ અવનિમાં રહેશે, યાવત ગુણ ગવાશેરે,
 પરોપકાર મહામંત્ર જીવનનો, સાધ્યાથી સુખ થાશેરે. ૬ પરોપકાર કર.
 છતી શક્તિએ કરે ઉપેક્ષા, હરે ન પીડ પરાઈરે,
 મોંઘેરા માનેવ ભવ ચેતન, એજે જશે અટવાઈ રે. ૭ પરોપકાર કર.
 પરદુઃખ ભંજન પ્રતાપશાળી, નૃપ વિક્રમ જગ ભાવ્યો રે,
 પરોપકારનો પ્રવાહ અખંડિત, જીવનમાં વહેવડાવ્યો રે. ૮ પરોપકાર કર.
 પરોપકાર વિણ જીવન જગમાં, ગળકે નહિ કો કાળે રે;
 ધન્ય નરા જે પરોપકારમાં, નિજ આતમને વાળે રે. ૯ પરોપકાર કર.

વેજલપુર-ભરૂચ.

છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી.

૨૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગાહસ્થ્ય જીવન.

વિકુલદાસ-મૂ.—શાહ.

(ગતાંક ૮ ના પૃષ્ઠ ૧૯૭ થી શરૂ.)

પતિ પત્નીએ હમેશાં પરસ્પર એવો વ્યવહાર રાખવો જોઈએ કે જેનાથી બંનેનાં સુખની વૃદ્ધિ થાય. તેઓએ હમેશાં એવાં કામ કરવા જોઈએ કે જેને લઈને કોઈ પ્રકારનો અસંતોષ અથવા દુઃખ ઉત્પન્ન ન થાય. ક્રંસમાં ડિટાકેલ નામનો એક મોટો વિદ્વાન થઈ ગયો. તે કહેતો હતો કે સંસારમાં મનુષ્યને સુશીલ અને સદાચારી સ્ત્રી કરતાં વધારે બીજો કોઈ આધાર જ નથી. અત્યંત સાધારણ કોટિના મનુષ્યો પણ સારી સ્ત્રીના સુયોગથી ઘણા લાયક બની જાય છે. ડિટાકેલનો પોતાની સ્ત્રી ઘણીજ સુશીલ અને સુયોગ્ય હતી. જેમ જેમ તેનો સાંસારિક અનુભવ વધતો ગયો તેમ તેમ તેને દૃઢ પ્રતીતિ થતી ગઈ કે સદ્ગુણો અને સદાચાર વૃદ્ધિને અર્થે ગાહસ્થ્યજીવન સુખપૂર્ણ હોવાની પરમ આવશ્યકતા છે. એક સ્થળે તેણે પોતાના સંબંધમાં લખ્યું છે કે ‘ મને સુખનાં અનેક પ્રકારનાં સાધનો પ્રાપ્ત થયાં છે; પરંતુ પરમાત્માને સૌથી વધારે કૃતજ્ઞ મારા ગાહસ્થ્ય સુખને માટે જ છું. યુવાવસ્થામાં મારું પોતાનું જીવન ઘણું ખરાબ લાગતું હતું તે અત્યારે ઘણુંજ સારું જણાય છે. હવે મારું સર્વસ્વ પણ નષ્ટ થઈ જાય તો પણ ગાહસ્થ્ય સુખ રહે તો તેનું મને જરા પણ દુઃખ નહિં થાય. ’ ડિટાકેલના સમયમાંજ ક્રંસમાં મહાન્ રાજ્યકાંતિ થઈ હતી. તેને લઈને તેને અનેકવાર સંકટોમાં ફસાવું પડ્યું હતું; પરંતુ તે સર્વ સંકટો કેવળ પોતાનાં ગાહસ્થ્ય સુખને લઈનેજ તેણે શાંતિપૂર્વક સહ્યાં હતા. એક વખત તેણે પોતાના એક મિત્રને લખ્યું હતું કે “ ઈશ્વરે મને જેટલાં સુખ આપ્યાં છે તેમાં સૌથી મોટું સુખ એ છે કે મારી સ્ત્રી ઘણીજ ભલી છે. મોટા સંકટોને પ્રસંગે મને તેની જેટલી મદદ મળે છે તેનો ખ્યાલ પણ તમને નહિ આવી શકે. તે ઘણીજ સૌમ્ય પ્રકૃતિને છે છતાં વિકટ પ્રસંગે આવી પડતાં તેનામાં વિલક્ષણ ધૈર્ય અને સાહસ આવી જાય છે. જ્યારે સંકટ વેળાએ હું ગભરાઈ જાઉં છું ત્યારે તે શાંત રહીને મને સમજાવી ધૈર્ય આપે છે. ” ત્યારપછી તેણે પોતાના એક બીજા મિત્રને એક વખત લખ્યું હતું કે—“ અતિશય શુદ્ધ પવિત્ર મનવાળી અને સુશિક્ષિત સ્ત્રીની સાથે ઘણા વખત રહેવાથી મને જે સુખ પ્રાપ્ત થયું છે તેનું વર્ણન શબ્દાતીત છે. જે વખતે હું કોઈ સારું કામ કરું છું અથવા સારી વાત કહું છું તે વખતે તેનો ચહેરો પ્રસન્નતાથી ચમકી ઉઠે છે. તે જોઈને મને પણ કોઈ બુદ્ધોજ આનંદાનુભવ થાય છે. તેમજ જે વાત મને ખરાબ જણાય છે તે જોઈને, તેનો ચહેરો પણ ઉતરી જાય છે.

જે હું આ પ્રકારે તેની સાથે વત્યા કરું તો મને વિશ્વાસ છે કે મારાથી કદિ પણ ખરાબ કાર્ય થશેજ નહિ. ”

જ્યારે ડિટાકકેલની નોકરી છુટી ગઈ ત્યારે તેણે પુસ્તક લેખનનું કાર્ય શરૂ કર્યું. ક્રાંસની રાજ્યકાંતિના સંબંધમાં તેણે એક ઘણોજ સારો ગ્રંથ લખ્યો છે. તે લખતી વેળાએ તેણે લખ્યું છે કે “ લાગલાગટ પાંચ છ કલાક સુધી લખ્યા કરવાથી મારા હાથ નથી ચાલતા, તે સમયે મને વિરામ અને શાંતિની જરૂર રહે છે. મારી સ્ત્રી મને શાંત અને ઉત્સાહિત કર્યા કરે છે, એને લઈને હું ગ્રંથ લખી શકું છું. નહિ તો મારાથી કાંઈ ન થઈ શકત. ”

ક્રાંસમાં ગીઝો નામનો એક બહુજ વિદ્વાન થઈ ગયો. તેના ઉપર પણ ઘણી ઘણી વિપત્તિઓ આવી હતી; પરંતુ કેવળ ગાહ્સ્થ્ય સુખને લઈનેજ તે હમેશાં પ્રસન્ન અને સંતુષ્ટ રહેતો હતો. તેણે એક સ્થળે લખ્યું કે “ પરિવારના પ્રેમને લીધે જ મોટાં મોટાં કાર્યો હાથમાં લેવામાં આવે છે, જે સ્ત્રી અને મિત્રનું સુખ ન હોય તો અધિક પ્રતિષ્ઠા પામ્યા છતાં પણ મનુષ્ય ખરેખરે સુખી નથી થઈ શકતો. ” વિવાહ થયો તે પહેલાં પોતાની ભાવી પત્નીને તેમણે પૂછ્યું હતું કે “ જે ભવિષ્યમાં મારી સ્થિતિ બગડી જાય તો તમે મારા હઃખલાગી થશો કે નહિ ? ” તેના જવાબમાં તેણે કહ્યું કે “ જે તમે સારી સ્થિતિમાં હશો તો મને ઘણોજ આનંદ થશે, પરંતુ જે તમારી સ્થિતિ ખરાબ થઈ જશે કદિ પણ હું તો કોઈ બબડાટ નહિ કરું. ”

ઈગ્લાંડનો પ્રસિદ્ધ વક્તા એડમંડ બર્ક પણ ગાહ્સ્થ્ય જીવનની દૃષ્ટિએ ઘણોજ ભાગ્યશાળી હતો. તેની સ્ત્રી બહુજ સુંદર અને સુશીલ હતી. જ્યારે બર્ક રાજકાજની જાનજથી થાકીને ઘરે આવતો ત્યારે પોતાની સ્ત્રીને જોઈને તે ઘણોજ પ્રસન્ન અને સુખી થતો હતો. તે કદા કરતો કે “ ઘરમાં પગ મૂકતાં જ મારો સઘળો ચિંતાઓ દૂર થઈ જાય છે. ” માર્ટિન લ્યુથર કહેતો કે “ ઈશ્વર પ્રસાદથી પ્રાપ્ત થનાર સર્વ સુખોમાં શ્રેષ્ઠ સુખ સુશીલ અને સદાચારિણી સ્ત્રી મળવી એજ છે. સુખ અને શાંતિ એવી સ્ત્રીથીજ મળે છે. એવી સ્ત્રીને આપણું સર્વસ્વ, આપણું પ્રાણ સુદાં પણ અર્પણ કરી દેવા જોઈએ. ”

ઈગ્લાંડમાં સર વિલ્યમ હેમિલ્ટન નામનો એક પ્રસિદ્ધ વિદ્વાન થઈ ગયો. તેને ઘણીજ લાયક સ્ત્રી મળી હતી જેને લઈને તેને ઘણો જ લાભ થયો હતો. છપ્પન વર્ષની ઉંમરે હેમિલ્ટનને અદ્વાંગ રોગ થઈ ગયો તે સમયે તે પોતાની સ્ત્રીની સહાયથી એવા ઉત્તમોત્તમ ગ્રંથો લખી શક્યો કે જેને લઈને તેની કીર્તિ આખા યુરોપમાં પ્રસરી રહી. તેની સ્ત્રી તેને ગ્રંથો વાંચી સંભળાવતી હતી, તેના વિચારો શુદ્ધતાપૂર્વક લખી આપતી હતી, અને તેના વ્યાખ્યાનોની પ્રતિક્ષિપિ તૈયાર કરી આપતી હતી. જે વ્યાખ્યાનોને લઈને હેમીલ્ટન ઉત્તમ તત્વવેત્તા તરીકે ગણાયો તે તૈયાર કરી

આપવામાં તેની સ્ત્રીએ ઘણીજ મદદ કરી હતી. અલબત્ત, હેમિલ્ટન પ્રખર બુદ્ધિ-માન હતો, પરંતુ તેનું ચિત્ત અવ્યવસ્થિત હતું. તેટલા માટે તેની સ્ત્રી તેના સઘળાં કાર્યોની સારી વ્યસ્થા કરી આપતી હતી, એટલુંજ નહિ પણ એમ કહેવું જોઈએ કે ઉચિતરૂપે કાર્ય કરાવતી હતી. હેમિલ્ટન જરા આળસુ હતો, પરંતુ તેની સ્ત્રી ઘણીજ ઉદ્યોગપરાયણ હતી. કહેવાની મતલબ એ છે કે હેમિલ્ટનમાં જે ગુણોનો અભાવ હતો તે ગુણો તેની સ્ત્રીમાં જ ઉપસ્થિત હતા. તેના ધૈર્ય અને ઉદ્યોગને લઈને હેમિલ્ટનની બુદ્ધિનો ઉદય થયો હતો.

યુરોપના જીનેવા નગરમાં હયુયર નામનો પ્રસિદ્ધ સૃષ્ટિશાસ્ત્રવેત્તા સત્તર વર્ષની વયેજ અંધ થઈ ગયો હતો તે અંધત્વને લીધે ઘણો જ દુઃખી થયો ત્યારે તેની સ્ત્રીએ તેને શાસ્ત્રોનું અધ્યયન કરવા ઉત્તેજિત કર્યો. તેણે પોતાની સ્ત્રીની સહાયથી સૃષ્ટિશાસ્ત્રના એક એવા અંગનું અધ્યયન કર્યું કે જેમાં બહુજ તીવ્ર દૃષ્ટિની આવશ્યકતા હતી. પોતાની સ્ત્રીની તેને એટલી બધી મદદ મળી હતી કે વૃદ્ધાવસ્થામાં તે કહેતો કે જો મને ફરી દેખતો કરવામાં આવે તો હું ઘણોજ દુઃખી થાઉં. તેણે માખીઓ ઉપર એક ઘણો જ સારો ગ્રંથ લખ્યો છે. તે ગ્રંથ તેણે અંધ થયા પછી પચીસ વર્ષે લખ્યો હતો. તેની અંદર માખીઓની ઉત્પત્તિ, સ્વભાવ વિગેરેના સંખ્યામાં એટલી બધી ઉત્તમ અને સૂક્ષ્મ વાતો લખી છે કે જે વાંચીને આપણને એમ થાય કે તેનો લેખક અત્યંત તીવ્ર દૃષ્ટિવાળો હોવો જોઈએ.

આજકાલ કામી અને દુરાચારી પુરૂષોએ ‘પ્રેમ’ ને કલંકિત કર્યો છે. પરંતુ વસ્તુતઃ પ્રેમ તો એક સ્વર્ગીય વસ્તુ છે. પ્રેમ મનુષ્યને સાહસ અને બળ આપે છે, તેને તેનો કર્તવ્યમાર્ગ દેખાડે છે, અને તેનામાં સમસ્ત સફળગુણોની સૃષ્ટિ કરે છે. મનુષ્યનાં અંતઃકરણને શુદ્ધ અને ઉન્નત બનાવવાનું સૌથી સરસ સાધન પ્રેમ જ છે. તે ઉપરાંત વિચારશક્તિ ઉપર પણ તેનો ઘણો સારો પ્રભાવ પડે છે. પ્રેમ મનુષ્યને ઉચ્ચાકાંક્ષી અને ઉદાર બનાવે છે. એક વિદ્વાનનું એવું મંતવ્ય છે કે પ્રેમ જ મનુષ્યનો સૌથી સારો અને મહાન શિક્ષક છે. પ્રેમ વગર મનુષ્યમાં મનુષ્યત્વ આવતું નથી તેમજ સ્ત્રીમાં સ્ત્રીત્વ નથી આવતું. બંનેને પૂર્ણ બનાવવા માટે જો કોઈ વસ્તુની આવશ્યકતા છે તો તે પ્રેમ જ છે. પ્રેમદેવ મનુષ્યને કોઈ નવા સંસારમાં પહોંચાડે છે, તદ્દન નવા જીવનનું પ્રદાન કરે છે અને પ્રેમનું પ્રધાન કેન્દ્ર અને ઉદ્દગમ સ્થાન સ્ત્રીનું હૃદય છે.

મનુષ્યને સમ્યચરિત્ર, સાધુસંપન્ન અને સુખી બનાવવામાં જેટલી સહાયતા સતી સાધ્વી સ્ત્રી અને તેના સાચા સ્નેહથી મળે છે, તેટલી કોઈ પણ અન્ય સાધનથી મળતી નથી. પછી તે સ્નેહ સ્ત્રીનો હોય, કે માતાનો હોય કે પુત્રીનો હોય. એક મહાન વિદ્વાનનો મત છે કે સંસારમાં આજસુધી કોઈ એવો મહાપુરૂષ નથી થયો કે જેને પોતાના જીવન-કાળ અને કાર્યોમાં કોઈ સાધ્વી

ગાહસ્થ્ય જીવન.

૨૪૩

સ્ત્રીના સાત્વીક પ્રેમની સહાયતા નહિ મળી હોય. મોટા મોટા દુરાચારી પુરૂષોના જીવનમાં પણ એવા પ્રેમથી ઘણા સુધારા થયેલો જોવામાં આવ્યો છે. જીવન-સુધારણાને અર્થે સ્ત્રી ઉપરાંત બીજે નંબરે ધરની અંદર બાળ-બચ્ચાં હોવા તે છે. જે દુરાચારીઓને બીજી કોઈ પણ રીતે સુધારવાનું કઠિન હોય છે તેઓ ઘણે ભાગે ધરમાં સંતાન થતાં જ આપોઆપ સુધરી જાય છે. ગાહસ્થ્ય જીવનનું આટલું બધું મહત્વ ઉપરોક્ત સઘળી વાતોને લઈને જ છે.

એ સિવાય મનુષ્યના વાસ્તવિક આચાર વિચાર, યોગ્યતા આદિનો ખ્યાલ તેનાં ગાહસ્થ્ય જીવનથી જ આવે છે. સત્યતા, પ્રેમ, સહાનુભૂતિ, ઉદારતા, સહનશીલતા આદિ સમસ્ત ગુણોનો વિકાસ ગૃહસ્થ જીવનમાં જ થાય છે. જેનાં ધરમાં સર્વ પ્રકારની શાંતિ તથા સુખ જોવામાં આવે ત્યાં સમજી લેવું કે તે ઘણું જ સુયોગ્ય, સદાચારી અને ભાગ્યશાળી છે. તેમજ જેનાં ધરમાં કોઈ પ્રકારની અશાંતિ, અસંતોષ અથવા કલેશ જોવામાં આવે ત્યાં સમજી લેવું કે તેનું આચરણ ખરાબર નથી—તેની યોગ્યતામાં ઘણી જ ત્રુટીઓ છે. ગૃહસ્થ જીવનને મનુષ્યની યોગ્યતા અને સામર્થ્યની કસોટી માનવામાં આવે છે. તે કસોટી ઉપર જે પુરેપુરો ઉતરે તે જ સર્વાંશે ખરા મનુષ્યત્વને લાયક ગણાય છે.

ગૃહસ્થ જીવનમાં કોઈ પણ પ્રકારની અશાંતિ અથવા અસંતોષ ઉત્પન્ન ન થવા દેવામાં જેટલો પુરૂષનો ફાળો છે તે કરતાં વધારે સ્ત્રીનો છે. જો સ્ત્રી ઈચ્છે તો ધરને સાફસુફ સ્વચ્છ રાખીને સર્વ પ્રકારે સુવ્યવસ્થિત રાખી શકે છે અને ગૃહને સ્વર્ગ સમ બનાવી શકે છે. એટલા માટે જ લોકો સ્ત્રીને ‘ગૃહલક્ષ્મી’ કહે છે. જે ધરમાં આવી ગૃહલક્ષ્મી હોય છે તે ધરમાં સર્વ પ્રકારનાં સુખ આપોઆપ આવે છે. સ્ત્રીઓને ગૃહલક્ષ્મી બનાવવા માટે આરંભમાં બાલ્યાવસ્થાનું શિક્ષણ આવશ્યક છે અને પછી સાસરે ગયા પછી સાસુ અને પતિ વિગેરેના શિક્ષણની આવશ્યકતા છે. ઘણા લોકો એમ કહે છે કે “વિવાહ કરીને અમે ઘણી જાંજાળમાં પડી ગયા છીએ અને અમે તો આકૃતમાં આવી પડ્યા છીએ.” આવા લોકોએ સમજવું જોઈએ કે સ્ત્રીઓ પોતે જાંજાળ અથવા આકૃતરૂપ ઘણું ઓછું અંશે થાય છે. પરંતુ ઘણે ભાગે તો ધરના લોકો તેને જાંજાળ અથવા આકૃત રૂપ મારી બેસે છે. નવી વહુ ધરમાં આવ્યા પછી સાસુ, નણંદ અને પતિ વિગેરેનું તેના પ્રત્યે જે કર્તવ્ય હોય છે તે કર્તવ્યનું પાલન કર્યા વગર જે લોકો શુભાકૃતિની આશા રાખે છે તેઓ મોટી ભૂલ કરે છે. પોતાની નિશાંસ અને દુઃખનું કારણ તેઓ પોતેજ બને છે. તેઓ એક અજ્ઞાન બાળાને સર્વ ગુણ સંપન્ન જોવાની આશા રાખે છે; પરંતુ પરિચયથી તેઓને તેનામાં અનેક દોષો દૃષ્ટિગોચર થાય છે. એવા લોકોએ સૌથી પહેલાં તો પોતાના દોષો જાણી લેવા જોઈએ અને એ દોષો દૂર કર્યા પછી સ્ત્રીની પાસેથી સારાં કાર્યો અને સારી વાતોની આશા રાખવી જોઈએ. આ સંબંધમાં રમાબાઈ

૨૪૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રાનડેનું દ્રષ્ટાંત ધ્યાનમાં રાખવા યોગ્ય છે. રમાબાઈ બિલકુલ અભણ હતા, પરંતુ રાનડે સાહેબે તેમના શિક્ષણનો તુરતજ પ્રયત્ન કરી દીધો. એક વખત રમાબાઈના સંબંધમાં એક અધ્યાપિકાએ એવી કૃત્યાદ કરી હતી કે—“એ બિલકુલ ઠોઠ છે. એને લખતા વાંચતાં કાંઈ નહિ આવડે.” પરંતુ રમાબાઈએ એક બીજી અધ્યાપિકા પાસે શીખીને બેજ વર્ષમાં વાંચ પોરણ સમાપ્ત કર્યાં. નવી સ્ત્રી ઘરમાં આવ્યા પછી જે કર્તવ્યનાં પાલનની આવશ્યકતા છે, તે સર્વ કતબોનું પાલન રાનડે સાહેબે બહુ સારી રીતે કર્યું હતું, જેને લઈને તેઓના ગાર્હસ્થ્ય જીવનમાં કોઈ પણ પ્રકારનો દોષ ઉત્પન્ન થયો નહોતો. આ રીતે તેઓને ગૃહસ્થાશ્રમ સર્વથા સુખમય બન્યો હતો.

ગૃહસ્થ જીવનને સુખમય બનાવવામાં સુશીલ સ્ત્રી કેટલો અગત્યનો ભાગ ભજવે છે એ જોયા પછી હવે ‘સાંસારિક જીવન’ સંબંધી વિચાર કરશું.

(સંપૂર્ણ)

ધર્મરત્નને યોગ્ય કોણ હોઈ શકે ?

આ સંસારમાં હેય (ત્યાગ કરવા લાયક) અને ઉપાદેય (શ્રદ્ધા કરવા લાયક) પદાર્થોના જ્ઞાનવડે શોભતા અસાર સંસારરૂપી અપાર સમુદ્રમાં પડેલા જંતુ સમૂહના નિરંતર દુઃખ સંતાપને જાણતા અને જન્મ, જરા, મરણ, રોગ, શોક વિગેરેના દુઃખથી તથા પરભવમાં દુર્ગતિની પ્રાપ્તિના ભયથી અત્યંત ખીડા પામેલા ભવ્ય પ્રાણીએ સ્વર્ગ અને મોક્ષ વિગેરેની સુખસંપત્તિને પ્રાપ્ત કરવામાં સફળ (અદ્વિતીય) કારણરૂપ જિનધર્મરૂપી મહારત્ન ઉપાર્જન કરવું યોગ્ય છે.

દુર્ગતિમાં પડતા પ્રાણીઓને જે ધારણ કરી રાખે તે ધર્મ કહેવાય છે. તે વિષે કહ્યું છે કે—“જે સારી રીતે (વિધિ પ્રમાણે) આચરણ કરવાથી દુર્ગતિમાં પડતા પ્રાણીઓને ધારી રાખે છે, તેથી તે ધર્મ કહેવાય છે, તે ધર્મજ સમગ્ર અનર્થોનો નાશ કરવામાં હેતુભૂત હોવાથી તથા કલ્યાણના સમૂહને કરનાર હોવાથી રત્નરૂપ છે. તે ધર્મરત્નની જેઓ પ્રાર્થના કરે તેઓ ધર્મરત્નના અર્થીઓ કહેવાય છે.

અપાર ભવસાગરમાં ભ્રમણ કરતા પ્રાણીઓને પ્રથમ મનુષ્યપણું પામવું એ પણ દુર્લભ છે. તેમાં અનર્થને દૂર કરનાર સદ્ધર્મરૂપી શ્રેષ્ઠ રત્નપામવું એ તો અતિ દુર્લભ છે.

જેને વિષે પ્રાણીઓ, નારકી તીર્થંક, મનુષ્ય અને દેવરૂપે ઉત્પન્ન થાય તે ‘ભવ’ એટલે સંસાર કહેવાય છે. તે ભવ જ જન્મ, જરા અને મરણાદિક રૂપ

ધર્મરત્નને યોગ્ય કોણ હોઈ શકે ?

૨૪૫

જળને પારણ કરવાથી સમુદ્રરૂપ છે. તે અનાદિ અનંત હોવાથી ‘અપાર’ એટલે છેડા રહિત છે, તેમાં જમણ કરતા જંતુઓને મનુજત્વ પણ—મનુષ્યપણું પણ હુલ્લ છે—મળવું મુશ્કેલ છે. તે પછી આર્યદેશ, ઉત્તમ કુળ અને શરીરની આરોગ્યતા વિગેરે હુલ્લ હોય તેમાં શું કહેવું ? આ હુલ્લતા વિષે ભગવાન શ્રી વર્ધમાનસ્વામીએ અષ્ટાપદથી આવેલા મુનિ શ્રી ગૌતમને કહ્યું છે કે—“ હે ગૌતમ ! કર્મનો વિપાક ગાઠ હોવાથી સર્વ પ્રાણીઓને ચિરકાળ સુધી પણ ભવમાં જમણ કરતાં મનુષ્યપણું પામવું ઘણું હુલ્લ છે. તેથી એક સમય માત્ર પણ પ્રમાદ કરવો ઉચિત નથી. ” આવું (હુલ્લ) મનુષ્યપણું પ્રાપ્ત થયા છતાં પણ જે દારિદ્ર્ય અને તુચ્છ ઉપદ્રવો વિગેરે કષ્ટો કોઈ પણ પ્રાણીથી પ્રાર્થના કરાતા નથી એટલે ઇચ્છાતા નથી, તે કષ્ટો જેનાથી હરણ કરાય-નાશ કરાય તે અનર્થને દૂર કરનાર સદ્ધર્મરૂપી શ્રેષ્ઠ રત્ન હુલ્લ-હુઝે મળે તેવું છે. સત્ એટલે સારો; ધર્મ એટલે સમકિત દર્શનાદિરૂપ, તે જ વર એટલે પ્રધાન, રત્ન સમાન છે, કારણ કે તે સમગ્ર કષ્ટનો નાશ કરનાર છે. કહ્યું છે કે—મનુષ્યભવ, કર્મભૂમિ, આર્યદેશ, ઉચ્ચકુળ, દીર્ઘ આયુષ્યની પ્રાપ્તિ, ધર્મ શ્રવણ કરવાની શ્રદ્ધા, કથક (સદ્ગુરુનો યોગ) અને ધર્મનું શ્રવણ કરવું, આટલી સામગ્રી મળ્યા છતાં પણ ઓધિ સમકિતની પ્રાપ્તિ હુલ્લ છે.

જે પ્રકારે પ્રાસદ એવું ચિંતામણિ રત્ન સુલભ-સુખે પામી શકાય તેવું તુચ્છ વિભાવવાળાને—અદ્ય ધનવાળાને સુલભ નથી; કારણ કે તે રત્નના મૂલ્ય જેટલો પોતાનો વૈભવ નથી, તે જીવ શબ્દના અર્થ માટે કહ્યું છે કે—“ દ્વીંદ્રિય, ત્રીંદ્રિય અને ચતુરિંદ્રિયો પ્રાણ કહેવાય છે, વનસ્પતિઓ ભૂત કહેવાય છે, પંચેંદ્રિયો જીવ કહેવાય છે, અને બીજા સત્ત્વ કહેલા છે. ” વિકલેંદ્રિયોને તો ધર્મપ્રાપ્તિ છે જ નહીં અને પંચેંદ્રિય જીવો તેની યોગ્યતાના હેતુરૂપ ગુણોની સામગ્રી રહિત હોય તો તેમને પણ ધર્મરૂપી રત્ન સુલભ નથી.

કેટલા ગુણવાળો ધર્મને સુલભ હોય તે કહે છે.

એકવીશ ગુણોએ કરીને યુક્ત દેહીપ્યમાન એવો જીવ ધર્મરત્નને અરિહંતના શાસનમાં કહેલો છે તે ગુણો ઉપાર્જન કરવા માટે, પહેલાં તે હેતુથી, ઉદ્ગમ કરવો જોઈએ. અહીં ભાવાર્થ એજ છે જે—જેમ પ્રાસાદ બનાવવાના અર્થીએ હાડકાં વિગેરે શલ્ય દૂર કરી પીઠ (પાથો) બાંધવા વિગેરેના કાર્યમાં આદર કરવો જોઈએ. કેમકે તેમ કર્યા વિના સુંદર-દૃઢ પ્રાસાદ બની શકે નહીં તેમ ધર્મના અર્થીઓએ આ ગુણો સારી રીતે ઉપાર્જન કરવા જોઈએ. કારણકે વિશિષ્ટ પ્રકારના ધર્મની પ્રાપ્તિ તે ગુણોને જ આધિન છે.

૧ પુણ્યરૂપી વૈભવ સમજવો.

ધર્મેને મધ્યે જે રત્ન જેવો છે તે ધર્મરત્ન એટલે જિનેશ્વરે કહેલો દેશવિરતિ અને સર્વવિરતિ રૂપ:સદાચાર, તેને યોગ્ય એટલે ઉચિત, થાય છે. એકવીશ ગુણોએ કરીને યુક્ત તેજ ગુણોને કહેવા માટે ‘ગુણ અને ગુણીનો કથંચિત અભેદ છે’ એ ન્યાયને બતાવવા માટે ગુણીને દેખાડવાપૂર્વક ગુણોને કહે છે. અશુદ્ધ ૧, રૂપવાન-પ્રશસ્ત રૂપવાળો ‘પુદ્ગલો રૂપવાળો કહ્યા છે.’ ૨, તથા પ્રકૃતિવડે-સ્વભાવવડે સૌમ્ય-પ્રશાંતચિત્તવાળો હોવાથી સુંદર સ્વભાવવાળો ૩, સદાચારનું આચરણ કરવાથી લોકોને પ્રિય ૪, પરના દોષ જોવા એ વિગેરે ફૂર સ્વભાવ નહીં હોવાથી અફૂર ૫, ત્રાસ પામવાનો સ્વભાવ હોવાથી આ લોક અને પરલોકના કષ્ટથી ભય પામનાર ૬, સાચી ક્રિયા વિધિ પૂર્વક કરવાથી અશઠ-શઠતા રહિત ૭, કોઈની પ્રાર્થનાનો સત્કાર કરવાથી દાક્ષિણ્યતાવાળો ૮, પાપ કરવામાં શંકિત હોવાથી લગ્નગુ ૯, ચિત્તમાં દયા હોવાથી દયાળુ ૧૦, તેથી કરીને મધ્યસ્થ એટલે રાગદ્રેષ રહિત અને સૌમ્ય એટલે ક્રૂરતા રહિત જેની દૃષ્ટિ હોય તે મધ્યસ્થ સૌમ્ય દૃષ્ટિવાળો કહેવાય છે, કેમકે તે યથાર્થ વસ્તુ તત્ત્વને જોનાર હોય છે, ૧૧, લઘુકર્મીને લીધે ગુણોને વિષે બહુ માનવાળો હોવાથી ગુણો રાગી ૧૨, સત્કથ એટલે સદાચારનું આચરણ કરનાર હોવાથી હૃષ્ટ આચરણ, સાંભળવું કે કહેવું, તેને વિષે રૂચિવાળો નહીં તે ૧૩, સુપક્ષયુક્ત સારા પરિવારવાળો અર્થાત્ ધર્મમાં વિરોધ ન કરે તેવા બંધુ અને પરિવારવાળો ૧૪, સુદીર્ઘદર્શી-બુદ્ધિમાન હોવાથી વિચાર કરીને જેનું પરિણામ સુંદર હોય એવા કાર્યને કરનાર ૧૫, વિશેષજ્ઞ-સત અને અસત વસ્તુને જાણનાર, પરંતુ રાગદ્રેષવડે મૂઠ થવાથી અથવા કોઈએ પ્રથમથી ભરમાવેલો હોવાથી અંગીકાર કરેલા કદાચ્છમાં જ મનને તક્ષીન કરનારો ન હોય ૧૬, વૃદ્ધાનુગ-જેની બુદ્ધિ પરિણામ પામેલી હોય —પરિપક્વ થયેલી હોય તેવા પુરૂષના વિચારને અનુસરનાર ૧૭, વિનીત—ગુરૂજનની ભક્તિ કરનાર ૧૮, કૃતજ્ઞ—કોઈએ આ લોક અથવા પરલોક સંબંધી થોડો પણ ઉપકાર કર્યો હોય તેને જાણનાર, પણ ભૂલી ન જનાર ૧૯, પરહિતાર્થકારી—પ્રત્યુપકારની આશા રાખ્યા વિના ખીજના હિતકારક કાર્યો સાધી દેવાના સ્વભાવવાળો. અહીં કોઈ શંકા કરે કે—દાક્ષિણ્યતાના ગુણમાં અને આ ગુણમાં તફાવત શો છે ? તેનો જવાબ એ છે જે—દાક્ષિણ્ય ગુણવાળો પુરૂષ અન્યની પ્રાર્થનાવડે જ પરોપકાર કરે છે અને આ તો સ્વભાવથી જ પોતાની મેળે પરનું હિત કરવામાં પ્રીતિવાળો હોય છે. ૨૦. જેમ આવીશ ગુણો છે તેજ પ્રકારે વળી લબ્ધ-લક્ષ્ય ગુણવાળો પણ ધર્મનો અધિકારી છે. તેનો અર્થ આ પ્રમાણે—જેણે લક્ષ્ય કરવા લાયક (ઓળખવા લાયક) ધર્મક્રિયાનો વ્યવહાર પ્રાપ્ત કર્યો છે તે લબ્ધલક્ષ્ય કહેવાય છે, અર્થાત્ આવા ગુણવાળા પુરૂષને સુખે કરીને શીખવી શકાય છે—ધર્મોપદેશ આપી શકાય છે. ૨૧. આ એકવીશ ગુણોએ કરીને યુક્ત પુરૂષ

જૈન ઐતિહાસિક શિક્ષણો.

૨૪૭

ધર્મરત્નને યોગ્ય છે. એમ પૂર્વે કહ્યું જ છે.

ક્ષુદ્ર શબ્દના ઘણા અર્થો છે. તે આ પ્રમાણે-ક્ષુદ્ર એટલે તુચ્છ, ક્ષુદ્ર એટલે કૂર, ક્ષુદ્ર એટલે દરિદ્ર, ક્ષુદ્ર એટલે લઘુ (નાનો) વિગેરે. તે પાશુ આ ઠેકાણે ક્ષુદ્રનો અર્થ તુચ્છ લઘુને અગંભીર લેવાનો છે. તે વળી ઉત્તાનમતિ-અનિપુણ બુદ્ધિવાળો હોવાથી ધર્મને સાધી શકતો નથી-આરાધી શકતો નથી. કેમકે ધર્મને સૂક્ષ્મ બુદ્ધિવાળો જ સાધી શકે છે. તે વિષે કહ્યું છે કે—“ ધર્મના અર્થો મનુષ્યોએ નિરંતર સૂક્ષ્મબુદ્ધિથી ધર્મ જાણવો જોઈએ, અન્યથા-નહીં તો ધર્મની બુદ્ધિથીજ તે ધર્મનો વિનાશ પ્રાપ્ત થાય છે, જેમ કોઈએ માંદા સાધુને હું ઔષધ આપીશ એવો અભિગ્રહ લીધો. પછી કોઈ માંદો સાધુ નહીં મળવાથી તે છેવટ શોક કરવા લાગ્યો કે—“ અહો ! મેં ઘણું ઉત્તમ અભિગ્રહ ગ્રહણ કર્યો. પરંતુ કોઈ માંદો થયો નહીં અને હું અધન્ય છું, મારું વાંછિત સિદ્ધ ન થયું, એ મહા કષ્ટની વાત છે. ” આ પ્રમાણે સાધુઓનું માંદગીપણું ઇચ્છીને જે અભિગ્રહ-નિયમ લેવો, તે તત્વથી દોષ છે, એમ મહાત્માઓએ કહ્યું છે. ” આ ક્ષુદ્રથી જે વિપરીત હોય એટલે પોતાના અને પરના ઉપકાર કરવામાં શક્ત-સમર્થ હોય તે અક્ષુદ્ર એટલે સૂક્ષ્મ દષ્ટિવાળો-સારી રીતે વિચાર કરીને કાર્ય કરનારો કહેવાય છે. તે જ આ ધર્મને ગ્રહણ કરવામાં યોગ્ય-અધિકારી છે. (ચાલુ)

જૈન ઐતિહાસિક શિક્ષણો.

મહાનુભાવ અભયદેવસૂરિએ સતત આંગેલનું તપ આચરેલું અને તેને અંગે રાત્રે જાગરણ કરેલા, તેથી તેમના શરીરમાં રૂધિરનો ખગાડ થઈ આવ્યો અને તેથી તેમને કુષ્ઠનો અસાધ્ય વ્યાધિ ઉત્પન્ન થયો હતો. આ વ્યાધિને લઈ અન્યદર્શનીઓએ તે મહાત્માની અનેક પ્રકારે નિંદા કરવા માંડી તે સાથે જૈન ધર્મીઓમાંથી પણ કેટલાએક કહેવા લાગ્યા કે, “ ટીકાઓની રચનામાં થયેલા ઉત્સૂર પ્રરૂપણથી આચાર્ય પર ગુસ્સે થયેલા શાસન દેવતાઓએ શિક્ષા કરવાના હેતુથી તેમને આ દશાએ પહોંચાડેલા છે. ” આવો લોકાપવાદ સાંભળી આચાર્ય મહારાજ હૃદયમાં દિલગીર થઈ ગયા. તથાપિ એ ધર્મવીર પોતાની ધર્મશ્રદ્ધામાં ઠઠ રહી તે અપવાદને દૂર કરવાની ધારણા અવધારવા લાગ્યા.

જૈન ધર્મની ભાવનામાં અદ્ભૂત ચમત્કૃતિ રહેલી છે. સ્વર્ગવાસી દેવતાઓ પણ તેમાં પ્રત્યક્ષ હાજરી આપી લોકોના હૃદયમાં અભયથી ઉત્પન્ન કરે

છે. ચરિતાનુયોગમાં તેવા અનેક ચમત્કારો સાંભળવામાં આવે છે. અને તેવા ચમત્કારોથી જૈન ધર્મની મહત્તા પૂર્ણ રીતે વધેલી છે.

મહાનુભાવ અભયદેવ સૂરિના પ્રસંગમાં પણ તેવું જ બન્યું હતું. તે પવિત્ર મહાત્માના હૃદયમાં જ્યારે લોકાયવાદને દૂર કરવાની લાગણી ઊત્પન્ન થઈ અને તેના જ ચિંતનમાં તેઓ મગ્ન થઈ ગયા, ત્યારે જૈન શાસનના દેવતાઓની લાગણી તેમની તરફ આકર્ષાણી હતી. મહાનુભાવ અભયદેવ સૂરિ રાત્રે પોતાના સંસ્થામાં રહી ધ્યાનપૂર્વક શયન કરતા હતા. તેવામાં ધરણેંદ્રે આવી તેમના રોગનું નિવારણ કર્યું અને જણાવ્યું કે, “સૂરિજી, સ્તંભન નગરની પાસે આવેલી સેઢિકાનદીના તીર ઉપર ભૂમિની અંદર શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની પ્રતિમા છે. તે પ્રતિમા દિવ્ય ચમત્કારથી ભરપૂર છે. તે પ્રતિમાના પ્રભાવથી પૂર્વે નાગાર્જુને રસસિદ્ધિ સાધી હતી; તે પ્રતિમા પ્રગટ કરી તમે તે સ્થલે મહાતીર્થ પ્રવર્તવો, જેથી તમારા અપવાદના નાશની સાથે જૈન શાસનની પ્રભાવના થશે.” ધરણેંદ્રના આ વચન સાંભળી અને પોતાના રોગની નિવૃત્તિ જોઈ તે મહાત્મા આનંદિત થયા હતા. તેમના આનંદનું કારણ પોતાના શાસન પર આવેલો અપવાદ દૂર થવાનું મુખ્ય હતું. કારણ કે, શરીરના મમત્વથી રહિત એવા તે મહાત્મા રોગની દરકાર રાખતા ન હતા. વાંચનાર, આ પ્રસંગનો પૂર્ણ વિચાર કરજો. પૂર્વના જૈન આચાર્યો શાસનને માટે કેટલી બધી કાળજી રાખનાર હતા. તેમનાં હૃદયમાં શાસનની ઉન્નતિના જ વિચારો આવ્યા કરતા હતા. શાસનની શોભા વધારવાને અને તેની પ્રભાવના પ્રવર્તવવાને માટે તેઓ ત્રિકરણશુદ્ધિથી પ્રવર્તતા હતા. તેમની મનોવૃત્તિમાં એજ ભાવના જાગ્રત રહેતી અને તે ભાવનાને કાયમ રાખવાને માટે તેઓ ઊપયોગ રાખી રહેતા હતા. સાંપ્રતકાલે એવી પ્રવૃત્તિ કવચિત્ જ જોવામાં આવે છે. શાસનની નિંદા થાય તેવા કાર્યો તરફ મોટો ભાગ ઉપેક્ષા રાખનારો છે. મુનિઓ અને ગૃહસ્થોની વચ્ચે માંહે માંહે કુસંપ, દ્રેષ અને ઇર્ષ્યાનો ઉદય થવાથી શાસનની પ્રભાવનાને મોટી હાનિ પહોંચે છે અને સર્વત્ર નિંદાનો પ્રચાર થઈ રહે છે. વિચક્ષણ અને વિદ્વાન જૈનોએ આવા પ્રવર્તનનો અટકાવ કરવાને સર્વદા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. જ્યારે તેમ કરવામાં આવશે, ત્યારે જ આહુત ધર્મની ઊન્નતિનું દર્શન કરવાને આપણે સમર્થ થઈ શકીશું.

ધરણેંદ્રના વરપ્રદાન પછી મહાનુભાવ અભયદેવસૂરિએ ‘જયતિહુઅળ’ એ નામની બત્રીસ ગાથાઓવાળું એક સ્તવન રચ્યું હતું અને તે સ્તવનવડે સ્તુતિ કરી સ્તંભનગરની સેઢિકા નદીના તીર ઉપર શ્રી પાર્શ્વનાથજીની સુંદર પ્રતિમા સંઘની સમક્ષ પ્રગટાવી હતી. આ અદ્ભૂત ચમત્કાર જોઈ લોકો સાનંદ-શ્ર્વર્ચ થઈ ગયા હતા. અને તેથી મહાનુભાવ અભયદેવસૂરિની ઊજ્જવલ કીર્તિ લોકોમાં પ્રસરી હતી અને જૈનશાસનની મહાન્ ઉન્નતિ થઈ હતી.

જૈન ઐતિહાસિક શિક્ષણો.

૨૪૯

આ બનાવ બન્યા પછી જૈન શાસનની ઉન્નતિને માટે તેમને વધારે હર્ષ થયો હતો. અને તેઓ પોતાના મુનિજીવનને કૃતાર્થ માનતા હતા. આર્હત ધર્મની ઉન્નતિને માટે આવી ખંત રાખનારા મુનિઓની સંખ્યા જ્યારે વૃદ્ધિ પામશે ત્યારે ભારતવર્ષની ભૂમિ ઉપર આર્હત ધર્મનો જ્યધ્વનિ થઈ રહેશે. વીરશાસનના પ્રભાવિક દેવતાઓ એવી પ્રેરણા કરે, એવી વીરપરમાત્મા પ્રત્યે અમારી સવિનય પ્રાર્થના છે.

મહાનુભાવ અભયદેવસૂરિએ રચેલા બત્રીસ ગાથાઓના સ્તવનમાંથી બે ગાથાઓ તે આચાર્યે ગોપવી હતી અને તેમ કરવાની ધરણેંદ્રે સૂચના આપી હતી. તેથી અઘાપિ પર્યંત એ સ્તવનનો ત્રીશ ગાથાઓ પ્રખ્યાત છે અને તે સ્તવનને ચતુર્વિધ સંઘ ભાવના પૂર્વક ગાયા કરે છે. જે પ્રતિમા તે સ્થલે પ્રગટ થઈ તે શ્રી સ્તંભન પાર્શ્વનાથજીના નામથી પ્રખ્યાત છે. તે હાલ સ્તંભનગર—ખંભાતમાં વિદ્યમાન છે અને પોતાના પ્રભાવ સાથે મહાનુભાવ અભયદેવસૂરિના પ્રભાવને અઘાપિ પ્રખ્યાત કરે છે.

તે સમયે સ્તંભન નગરમાં ગોડ નામે એક ધનાઢ્ય શ્રાવક રહેતો હતો. તે ઝુજરાત અને બીજા કેટલાએક દેશોમાં ધાર્મિક અને શ્રીમાન તરીકે વિખ્યાત થયો હતો. મહાનુભાવ અભયદેવસૂરિના પ્રભાવનું દર્શન કરી તે તેમનો મહા ભક્ત બની ગયો હતો. એક વખતે તેણે તે મહાત્માને વિનંતિ કરી કે—“ ભગવન્ ! ધર્મના પ્રસાદથી મને ઘણી સંપત્તિ પ્રાપ્ત થઈ છે. હવે તે સંપત્તિનો સદુપયોગ થાય, તેવો માર્ગ કૃપા કરી દર્શાવો. ” તે ગૃહસ્થ શ્રાવકના આવા વચન સાંભળી મહાત્મા અભયદેવસૂરિએ આ પ્રમાણે કહ્યું. “ ભદ્ર ! તમારી જિત્તમ શ્રદ્ધા જોઈ ખુશી ઉત્પન્ન થાય છે. જો તમારી ઇચ્છા હોય તો જૈન ધર્મના સાત ક્ષેત્રોની ઉન્નતિ કરો. તે ઉન્નતિને આધારે તમારા દ્રવ્યનો સદુપયોગ કરો. એ સદુપયોગથી તમારું ગૃહસ્થ જીવન સાર્થક થશે અને જૈનધર્મની પ્રભાવના વૃદ્ધિ પામશે. ” તે મહાત્માના આ વચન સાંભળી ગોડ શ્રાવક હૃદયમાં આનંદિત થઈ ગયો અને તત્કાળ તેણે સાત ક્ષેત્રોની અંદર પોતાના દ્રવ્યરૂપ બીજનું વાવેતર કરવા માંડ્યું. તે સાથે તે શ્રદ્ધાળુ શ્રાવકે સ્તંભન પાર્શ્વનાથજીની પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા મોટી ધામધૂમથી કરી હતી અને એક મનોહર ચૈત્ય બનાવ્યું હતું. તે પ્રતિમાના આસનની પાછળ તે સમયનો એક લેખ કોતરવામાં આવેલો છે.

આ લેખ મહાનુભાવ અભયદેવસૂરિ અને ગોડ શ્રાવકના નામને અવિચલ રાખી રહેલો છે. આ નાશવંત સંસારમાં આવી અવિચલ કીર્તિ સંપાદન કરવી એજ જીવનની સાર્થકતા છે.

મહાનુભાવ અભયદેવસૂરિ આર્હત શાસનની કેવળ ચમત્કારી પ્રભાવના કરીને બેસી રહ્યા નથી, તેઓ જૈન પ્રજાને માટે જ્ઞાનનો મોટો વારસો પણ મુકી ગયા છે. તે મહાનુભાવે નવે અંગ પર ટીકાઓ રચેલી છે. મહાનુ અંચકાર શ્રી હરિભદ્રસૂરિના રચેલા પંચાસક પર એક સુખોદક ટીકા રચી છે. આ ટીકા સં. ૧૧૨૪ મા વર્ષે ધોલકામાં ચાતુર્માસ રહી લખેલી છે. એમ તેના લેખ ઉપરથી જણાય છે. કઠિન વિષયોના લેખ ઉપર તેઓ મહાન ટીકાકાર થઈ ગયેલા છે. જય-તિહુઅણસ્તોત્ર, જિન ચંદ્ર ગણિ વિરચિત નવતત્ત્વ પ્રકરણ, જિનભદ્રગણિ વિરચિત વિશેષાવશ્યક ભાષ્ય, હરિભદ્ર સૂરિકૃત ષોડશક અને દેવેન્દ્રસૂરિકૃત શત્તારિ પ્રકરણ-વગેરે મહાનુ અંથો ઉપર તે મહાનુભાવે ઉત્તમ ટીકાઓ બનાવેલી છે. તે શિવાય નિગોદપદ્મિનિશિકા, પંચનિર્ઘ્નથવિચાર સંગ્રહિણી અને પુદ્ગલ પદ્મિનિશિકા વગેરે કેટલાએક સ્વતંત્ર અંથો પણ તેમણે લખેલા છે. આવા ઉપયોગી લેખો લખી તે મહાત્માએ જૈન પ્રજા ઉપર મહાનુ ઉપકાર કરેલો છે.

વર્તમાનકાલે મુનિઓમાં આવી પ્રવૃત્તિ કવચિતજ જોવામાં આવે છે; એ બેઠની વાર્તા છે. સ્વર્ગવાસી મહાત્મા વિજયચંદ્ર સૂરીશ્વરની પછી એક-બે મુનિઓ શિવાય કોઈ પણ મુનિએ આર્હત પ્રજાની જ્ઞાનવૃદ્ધિના લેખો લખેલા નથી. સાંપ્રતકાળે કેટલાએક સારા વિદ્વાન મુનિઓ જોવામાં આવે છે, તેઓશ્રી તે માટે થોડા ઘણા અંશે પ્રયાસ કરે છે, પરંતુ મોટો ભાગ પ્રમાદને વશ થઈ પડ્યો છે. ▴

મહાનુભાવ અભયદેવસૂરિ સંવત ૧૧૩૫ ના વર્ષમાં શુજરાતમાં આવેલા કપડવંજ ગામમાં સ્વર્ગવાસી થયા હતા. તેમના સ્વર્ગવાસથી ભારતવર્ષમાં ઘણાં સ્થલોને વિષે જૈન પ્રજામાં ભારે દિલગીરી પ્રસરી હતી. તે મહાત્માએ કરેલા ઉપકારોનું સ્મરણ કરી કરી જૈન પ્રજાએ અશ્રુપાત કર્યા હતા. એવા ઉપકારી મહાત્માનો સદાને માટે થયેલો વિયોગ કેમ સહન થઈ શકે ?

વાંચનાર, આ લેખને આદ્યંત વાંચી તેનું મનન કરજો અને જૈનશાસનની એકનિષ્ઠાથી સેવા કરનારા એ મહાનુભાવના કાર્યોની ભાવના ભાવી તમારા હૃદયને જૈન ઐતિહાસિક શિક્ષણનો ઉત્તમ સ્વાદ ચખાડજો.

“ જીંદગીની છેલ્લી ઘડી--પ્રયાણ. ”

રોગે ઘેરું શરીર સઘળું, ક્ષીણતાએ ભરેલું,
ઔષધોથી અધિક વધતો, વ્યાધિ ન થાય ઓછો;
અંતે શક્તિ શિથિલ થઈને, ગાત્ર ઢીલા થયા છે,
નાડી વહેતી ત્વરિત ગતિએ, શ્વાસ જોરે વહે છે.

દિવ્ય પુલડાં.

૨૫૧

છોડી આશા ! જીવન ઘડીઓ, પૂર્ણ થાતી જણાએ,
નિરાશાથી સ્વજન સઘળાં, જોઈ એ સૌ રહ્યાં છે;
ઉડી ચાલ્યો અમર આત્મા, જીર્ણ એ દેહ છોડી,
સાથે ત્યાગ્યાં સંબંધ સઘળાં, વિશ્વનાં વિશ્વમાંહી.

❀ રોવું શાને ? પ્રણયી હૃદયે, કંઈ સમજી શકું ના,
❀ કોને રોવું ! ક્ષણિક સઘળા, મોહ આ વિશ્વમાં જ્યાં;
❀ છોડી જતાં અમર સુખને, પામતા દિવ્ય દષ્ટિ,
મંચુ હું એ-અમર પદને, પામજો સર્વ કોઈ.

કદયાણુ.

—❀❀❀— દિવ્ય પુલડાં.

(સંબ્રાહ્મક—શેશમલ કે. શાહ.)

કુમાર્ગ પર ચાલવાથી લોકો વખાણે તેના કરતાં સન્માર્ગે ચાલવાથી લોકો ખોડે તે પણ સાફ છે.

❀ જેઓ સંપત્તિના સમયમાં ગ્રેમ અને જાતુલાવ બતાવે, તેમને મિત્ર ન માનો. ખરો મિત્ર તો તે જ કે જે આપત્તિ સમયે કામ આવે.

સામાના સુખમાંથી કડવાં વચન નીકળતાં અટકાવવાં હોય, તો તેના સુખમાંથી ઉદ્ગાર નીકળતાં પહેલાં જ તમારા મીઠા વચનવડે તેના સુખને મીઠું બનાવી દો.

જે કોઈ તમારી આગળ બીજાનાં દોષ વર્ણવે છે, તે જરૂર બીજાઓ આગળ તમારા દોષ પ્રકટ કરશે.

મિત્રોથી પણ આપણો ગુપ્ત લેદ છુપોજ રાખવો જોઈએ, કેમકે આજકાલના મિત્રો સહજમાં દુશ્મન બની જાય છે.

બોલતાં પહેલાં બહુ જ વિચારીને બોલવું. કારણ કે પ્રીતિ અને અપ્રીતિ, સુખ અને દુઃખનો આધાર બોલેલા શબ્દો ઉપર રહે છે.

નીચની પ્રત્યે નમ્રતા અને મહેરબાની રાખવાથી તેની નીચતા અને ઉલટું અભિમાન વધી જાય છે.

એટલી સખતાઈ પણ ન ચલાવો કે જેથી તમારા પ્રત્યે અણગમો પેદા થાય અને એટલી નમ્રતા પણ ન સ્વીકારો કે લોકો તમારા શીરપર ચઢી જાય.

કોઈની હરીફાઈ કરવી પણ અદેખાઈ ન કરવી. કારણ કે હરીફાઈ કરનાર માણસ આખરે ક્તેહ પામે છે, પણ અદેખાઈ કરનાર માણસ દુઃખી થઈ નાસ્તી-પાસ થાય છે.

—❀❀❀—

૨૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

આ માસની શુદ્ધ ૨-શુદ્ધ ૩ ના રોજ ભાવનગર રાજકીય પરિષદની ખીજ બેઠક મહુવામાં ઠક્કર અમૃતલાલ વિક્રલદાસના પ્રમુખપણા નીચે મળી હતી. સાથે શ્રી પ્રાણીરક્ષક પરિષદની પાંચમી બેઠક પણ તા. ૧૩-૫-૨૬ ના રોજ મળી હતી. સત્કાર કમીટીના પ્રમુખ શ્રીયુત્તમોદય નલાલ બોડીદાસ હતા. જેમનું ટુંકું પરંતુ મુદાસર ભાષણ મનનીય હતું. આ સંસ્થા સાર્વજનિક હોવાથી દરેક મનુષ્યે યથાયોગ્ય મદદ કરવાની જરૂર છે.

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ-પાલીતાણા.

ચાલુ વર્ષની વાર્ષિક પરિક્ષાનું પરિણામ.

આ સંસ્થાએ ત્રણ વર્ષ થયાં સાથે વિદ્યાલય (સ્કૂલ) ઇંગ્રેજી ચોથા ધોરણ સુધીની સ્વતંત્રતાથી કરેલી છે. સ્કૂલ શિક્ષણ સાથે ધાર્મિક શિક્ષણ જોડી દીધેલ છે એટલે સ્કૂલ શિક્ષણ સાથે તેજ ટાઇમમાં આપવામાં આવે છે. ધાર્મિક શિક્ષણ માટે ખાસ અભ્યાસક્રમ વ્યવસ્થાપક કમીટીએ તૈયાર કરેલ છે તે ચલાવવામાં આવે છે.

ઇંગ્રેજી પહેલા ધોરણથી સાતમા ધોરણ સુધીમાં પરિક્ષામાં બેઠેલા ૭૮) વિદ્યાર્થીઓમાંથી ૬૮) વિદ્યાર્થી પાસ થયા છે. ગ્રુ ૦ ચોથા ધોરણમાં દશે દશ પાસ થયા છે. પાછળથી ધણા જ મોડા દાખલ થયેલા દશ વિદ્યાર્થી પરિક્ષામાં બેઠા નહોતા. ગઇ સાલથી બાર માસને બદલે આઠ માસમાં (ઇંગ્રેજી ત્રીજા ધોરણ સુધી) પુરૂં કરવાનો દરાવ કરેલો છતાં આ વખતે આવેલું ૮૬ ટકા પરિણામ ધણું જ સંતોષકારક ગણાય. માર્ચ માસની આખરે ૯૯) હાલ ૧૦૨) વિદ્યાર્થી છે.

આ સંસ્થા પાસે ખીલકુલ ફંડ નહીં છતાં ઘણા ક્રી વિદ્યાર્થીઓ કમીટીએ દાખલ કરેલા છે. તેનું કારણ એટલી બધી અરજીઓ દાખલ થવા માટે આવે છે અને કેટલાક સાધન વગરના બાળકોને નાણાની તંગીને લઈને ના પાડતાં પણ કમીટીનું હૃદય કંપે છે; છતાં વગર ફંડે પણ નિરૂપાયે દ્રવતે હૃદયે કેટલીક અરજીઓ પસાર કરવી પડે છે. તે કારણથી તેમજ હાલમાં યાત્રાગુઓ પણ સકારણ નહીં આવતા હોવાથી આટલા બધા વિદ્યાર્થીઓના શિક્ષણ, ભરણપોષણ માટે મુશ્કેલીએ પણ કમીટી કામ કર્યું જાય છે. જૈન સમાજને નમ્ર વિનંતિ છે કે ઉપરોક્ત અનેક કારણોથી આ ઉછરતી, વ્યવસ્થાપૂર્વકની સર્વમાન્ય ઉપયોગી થયેલી આસંસ્થાને આર્થિક સહાય આપવાની ખાસ જરૂર છે.

જ્યંતી—પ્રાતઃસ્મરણીય શાંતમૂર્તિ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજની આ માસના વૈશાક શુદ્ધ ૮ ના રોજ આ શહેરમાં શ્રી સંઘના ઉપાશ્રયમાં પંન્યાસજી મહારાજ શ્રી કેશરવિજયજી મહારાજના અધ્યક્ષપણા નીચે સવારના આઠ વાગે આ મહાત્માના ગુણાનુવાદ કરવા પૂર્વકે જ્યંતી ઉજવવામાં આવી હતી. પ્રથમ મંગળાચરણ થયા બાદ શાહ કુંવરજી આણંદજી તથા ગાંધી વક્ષજદાસ ત્રિભુવનદાસે મહાત્માશ્રીનું જીવનચરિત્ર અને પરિચય કરી બતાવ્યો હતો. પછી મુનિરાજ શ્રી પ્રમોદવિજયજી મહારાજ પંન્યાસજી કેશરવિજયજી મહારાજ તથા પંન્યાસજી દેવવિજ-

અંથાવલોકન.

૨૫૩

યજ્ઞ મહારાજ વગેરે પણ તે માટે બોલ્યા હતા. બપોરના મોટા દેરાસરમાં ગુરૂ મંદીરમાં પંચ કલ્યાણકની પૂજા બણાવવામાં આવી હતી. રાત્રિના ભાવના કરવામાં આવી હતી.

અંથાવલોકન.

આનંદ અને પ્રભુ મહાવીર—આ અંથના લે. મહાત્મા પંન્યાસજી કેશરવિજયજી મહારાજ છે કે જેઓશ્રીએ શ્રી યોગશાસ્ત્ર, શ્રી મલયાસુંદરી ચરિત્ર, આત્મજ્ઞાન પ્રવેશિકા વગેરે અંથો લખી જૈન સમાજ ઉપર ઉપકાર કરેલો છે. આ નવલકથામાં પ્રભુ શ્રી મહાવીરના મુખ્ય દશ શ્રાવકો પૈકી પ્રથમ આનંદ શ્રાવકનું ચરિત્ર છે. સાથે શ્રી મહાવીર પ્રભુએ આનંદ શ્રાવકને શ્રાવક ધર્મ પ્રાપ્ત કરાવવાને ઉપદેશ કર્યો છે, તે અંથકર્તા મહારાજશ્રીએ સાદી અને સરલ ભાષામાં કથા સાથે લખાયેલ છતાં તેમાં સુંદર રીતે તત્ત્વજ્ઞાન ભરેલું છે; તેથીજ આ અંથ લઘુ છતાં આકર્ષક, મનનીય, જાણવાયોગ્ય ખાસ ઉપયોગી બનેલ છે. આ અંથના રચનાર મહારાજ શ્રી એક સારા લેખક છે, તે તેમનાં લખેલા અંથો ઉપરથી સ્પષ્ટ જણાય છે. આ અંથ દરેક મનુષ્યને વાંચવા અને જાણવા યોગ્ય છે. ઘણા મનુષ્યો લાભ લે તે માટે ગાંધેલી કિંમત (આઠ આના) યોગ્ય છે. આવા આવા ઉપયોગી અંથો (કથા સહિત) વિશેષ લખી જૈનસમાજ ઉપર ઉપકાર કરવાની મહારાજશ્રીને વિનંતિ કરીએ છીએ.

જૈન સિદ્ધાન્ત કૌમુદી (અર્થ માગધી વ્યાકરણ)—આ વ્યાકરણ અંથના કર્તા મુનિરાજ શ્રી રત્નચંદ્રજી સ્વામી છે કે જે એક નવિન રચના છે. આવા વ્યાકરણનો અંથ રચવાનો હેતુ ઉપોદ્ધાતમાં બતાવેલ છે, છતાં જૈન આગમ વાંચવાના જિજ્ઞાસુને તો તે ખાસ ઉપયોગી છે એમ જણાય છે. પ્રાકૃત ભાષાના વ્યાકરણને લગતા જેજે અંથો છે તે પણ કર્તા મહાશયે આ અંથમાં જણાવેલ છે. છેવટે ધાતુપાઠ અને સૂત્રોનો અકારાદિ અનુક્રમ આપી વિદ્યાર્થીને સરલતા કરી આપી છે. પ્રાકૃત ભાષા અને વ્યાકરણના સંપૂર્ણ જ્ઞાન સિવાય આવી રચના થઈ શકતી નથી તેમ આ અંથ જોવાથી જણાય છે. પ્રયાસ સ્તુત્ય છે. જૈન કામને ખાસ ઉપયોગી છે. ખીકાનેર નિવાસી શ્રી અગરચંદ લૈરવદાન શેઠે શેઠીયા જૈન અંથમાળાના પુષ્પ ૫૧ મા તરીકે અને શ્રી ગુલાબવીર—અંથમાળાના ત્રીજા રત્ન તરીકે પ્રકટ થયેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ યોગ્ય છે.

વીજપુર ખુદ્દ વૃતાંત—જે પવિત્ર ભૂમિમાં જે મહાત્માનો જન્મ અને સ્વર્ગવાસ થયો છે તેજ ભૂમિ (શહેર) નું ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ તેજ મહાત્મા વૃતાંત લખે તે એક અપૂર્વતા છે. આ અંથમાં ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ આચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી મહારાજે વિજપુરનું વર્ણન લખ્યું છે કે જે ઉક્ત મહાત્માના નામની સીરીઝનો ૧૦૨ મા નંબરનો આ અંથ છે. અનેક શિલાલેખો, અંથો, પ્રશસ્તિઓ વગેરે ઉપરથી સંકલના પૂર્વક કોષપણુ શહેર, દેશ કે સમયનું વર્ણન લખવું એ સહેલું કામ નથી છતાં આ શુકમાં લખાયેલું વીજપુરનું ઐતિહાસિક વર્ણન તેની પ્રાચીનતા ઉપર બહુજ અજવાળું પાડે છે. અંથ વાંચતાં, જૈન મંદિરોની હકીકત, રાજાઓના વંશવૃક્ષો સાલ સહિત, નકશો વગેરે અનેક હકીકતો તેમાં સમાવી છે. કોષપણુ વર્ણન ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ આવા લખાવા જોઈએ એમ અમે ખાત્રીપૂર્વક કહીએ છીએ. આ અંથમાં આ-

આર્થશ્રીએ ઘણો પ્રયાસ કર્યો છે. લવિષ્યમાં ઇતિહાસ લખનારને અમુક અંશે ઉપયોગી થશે એમ અમે માનીએ છીએ. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ પ્રકટકર્તા શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ-મુંબઈ.

કક્કાવળી સુખોધ—શ્રી બુદ્ધિસાગરજી અંથમાળાના ૧૦૬ ટૂંક મણુકા તરીકે શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળે પ્રકટ કરેલ છે, આ અંથના રચયિતા આચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર મહારાજ છે. આ અંથમાં અર્થી લઈ રૂ સુધી કક્કાવળીમાં જાણે કે સુખોધનો એક કોષ ભર્યો હોય તેમ સદુપદેશથી ભરપૂર છે વર્ણન શક્તિ, વિદ્વતા, સમયનું જાણપણું, બહુશ્રુતપણું સ્વાતુલ્ય અને બ્યવહાર નિશ્ચયનું જ્ઞાન સંપૂર્ણ અંશે આ અંથમાં લેખક મહાત્માનું જણાય છે. આ અંથ સામાજિક, નૈતિક, ધાર્મિક વગેરે અનેક વિષયોનું વિવેચન વિસ્તારથી સાદી અને સરલ ભાષામાં જનસમાજના ઉપકાર માટે લખ્યો છે. આ અંથ સાદ્યંત વાંચવાથી લેખક મહાત્મા એ કેટલો વિશાળ અતુલ્ય ક્યાંથી અને ક્યારે મેળવ્યો હશે? તેમજ શબ્દ ભંડોળ ઉકત મહાપુરુષના મગજમાં કેટલું ભર્યું હશે? તે જાણી પરમ આનંદ થાય છે. આ અંથ ગુર્જર ભાષામાં છતાં સરલ ભાવવાહી, અલંકાર યુક્ત છતાં દરેક આ બલવદ્ધ સમજી શકે તેવો હોવાથી સાથે શિક્ષા-ઓથી ઉભરાતો હોય વાચકને આનંદ અને જ્ઞાન બંને પ્રગટ કરાવે તેમ છે. આવી કક્કાવળી-વાળા કાવ્યનો આવો સુખોધક અંથ આવો બીજો કોઈ વિદ્યમાન હોવાનું જણાઈ શક્યું નથી. પ્રસ્તાવના મી. પાદરાકરે લખેલી છે તે વાંચવા જેવી છે. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ અંથના પ્રમાણમાં પ્રચાર કરવાના હેતુથી યોગ્ય રાખેલ છે.

શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી સૂરિસ્મારક અંથ.

આ બુક આચાર્યશ્રીના સ્વર્ગવાસ પછી તેમના સ્મરણાર્થે અને ભકિતનિમિત્તે શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળે પ્રકટ કરેલ છે. આ અંથમાં આચાર્યશ્રીનું જીવનચરિત્ર વિસ્તારથી આપવા સાથે જુદી જુદી અવસ્થાની છબીઓ આપી જીવન રૂપરેખા આકર્ષક બનાવી છે. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસ પછી તેઓશ્રી પરત્વે જૈન સમાજની કેવી ભકિત અને સેવકપણું હતું તે બતાવનારા તારો, કાગળો, અને પેપરોમાં આવેલા લેખોનો સંગ્રહ આપી અનેક મનુષ્યોની ગુરુભકિત કેવી હતી, તે બતાવ્યું છે. ગુરૂશ્રીના શુભ પ્રયત્નના ફળરૂપ પુસ્તક ભંડાર વિજયપુર સંઘને ગુરૂમંદિર બંધાવવા ઉપદેશ આપી અર્પણ કર્યો તે જ્ઞાન મંદિરની છબી પણ આપેલ છે, એકંદરે પુરેપુરી ગુરુભકિત પ્રકટ કરનાર સંસ્થાએ બતાવી છે. કિંમત બાર આના.

સાભાર સ્વિકાર.

નીચેના અંથો વગેરે ભેટ મળ્યા છે જે આભાર સાથે સ્વીકારવામાં આવે છે.

- ૧ શોભન મુનિ આદિ—સંસ્કૃત સ્તુતિ વગેરે ઝવેરી પ્રેમચંદ કલ્યાણચંદ.
- ૨ ચૈત્યવંદન ચોવીશી—સુરત સંઘ વગેરે.
- ૩ શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર પાલીતાણા શ્રી વર્ધમાન તપ ખાતાનો બીજો હિસાબ અને રિપોર્ટ શાહ લાલચંદ લીલાધર.
- ૪ ઠક્કર માણેકલાલ ધનજી લોહાણા પુસ્તકાલય અને મદ્રત વાંચનાલય ભાવનગર આ સંસ્થાન સેક્રેટરીઓ હરીલાલ લલ્લુભાઈ વગેરે.

“ કાવ્ય સાહિત્યનો અપૂર્વ ગ્રંથ. ”

“ કાવ્ય સુધાકર. ”

(રચયિતા—આચાર્ય શ્રી અણ્ણતસાગરજી મહારાજ.)

કાવ્યકલા અને સાહિત્યનો એક સુંદર નમુનો કે જે સામાયિક રસથી ભરપૂર છે, તેવા હૃદયદ્રાવક ૪૩૫ વિવિધ કાવ્યનો સંગ્રહ છે. આ કાવ્યોમાં કાવ્યઝરણુનો નિર્મળ પ્રવાહ અરખલિતપણે વહે છે, જે આ ગ્રંથમાં સંપૂર્ણ કળામાં દીપી નીકળે છે, જેથી વાચકને રસ ઉત્પન્ન કરે છે. આ ગ્રંથમાં ચાર વિભાગ ૧ કાવ્ય કિરણુવલી, ૨ કાવ્ય કૌમુદી, ૩ સાહિત્યસાર અને ૪ શ્રી આનંદધનજી પદનો કાવ્ય (કવિતા) રૂપે અનુવાદ એ ચારનો સમાવેશ કરવામાં આવેલો છે. તમામ કાવ્યો એકંદર સરલ, સુંદર, રસયુક્ત, હૃદયદ્રાવક, અને ભાવવાહી છે. સામાજિક, નૈતિક, ધાર્મિક, વિષયો સાથે પ્રાસંગિક અને કુદરતી વર્ણનોથી અનેલાં આ કાવ્યો હોષ્ટને દરેક મનુષ્યને ઉપયોગી છે. દરેક મનુષ્યે લાભ લેવા જેવું છે. ઉંચા કાંગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપથી છપાવી સુંદર રેશમી કપડાના પાકા બાંધડીંગથી અલંકૃત કરેલ સાડાચારસો પાનાનો આ ગ્રંથ છે. કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ પોસ્ટેજ ભુદું.

મળવાનું ઠેકાણું—“ શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા ”—ભાવનગર.

છપાઈ તૈયાર થયેલ અપૂર્વ ગ્રંથ.

“ ગુરુતત્ત્વ વિનિશ્ચય । ”

પ્રસ્તુત ગ્રંથના કર્તા ન્યાયાચાર્ય મહોપાધ્યાય શ્રીમાન યશોવિજયજી મહારાજ છે. ગુરુ-તત્ત્વના સ્વરૂપનો સંગ્રહ વાંચકોને એકજ ઠેકાણે મળી શકે એવા ઉદ્દેશથી તેઓશ્રીએ જૈનાગમોનું દોહન કરી પ્રસ્તુત ગ્રંથમાં તેવા સંગ્રહને રોચક અને સરલ છતાં પ્રૌઢભાષામાં વર્ણવેલો છે. જેનો ખ્યાલ વિદ્વાન વાંચકોને ગ્રંથના નિરીક્ષણથી આવી શકશે.

સંસ્કૃત ભાષાને નહીં જાણનાર સાધારણ વાંચકો પણ પ્રસ્તુત ગ્રંથ માટેની પોતાની જિજ્ઞાસા પૂર્ણ કરી શકે તે માટે ગ્રંથની આદિમાં સંપાદકે ગ્રંથનો તેમજ તેના કર્તાનો પરિચય કરાવી ગ્રંથનો તાત્ત્વિક સાર તથા વિષયાનુક્રમ આદિ ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ છે. અને અંતમાં ઉપયોગી પરિશિષ્ટો તથા ઉપાધ્યાયજીના અજ્ઞાત એ અપૂર્વ ગ્રંથોનો ઉમેરો કરવામાં આવ્યો છે.

ખાખી મુનિમહારાજે તેમજ ગૃહસ્થોએ મંગાવવા સાવધાન રહેવું. દરેક લાભ લઈ શકે તે માટે કિંમત અડધી રાખવામાં આવી છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ ટપાલ ખર્ચ ભુદું પડશે. અમારે સાથી મળી શકશે.

બ્રાતૃત્વ.

“બ્રાતૃત્વ બાહ્ય અવસ્થા છે; અર્થાત્ એ આપણે બ્રાતૃભાવને પાળતા હોઈએ અને સર્વની એક સંપત્તિ, એક હિતાકાંક્ષા અને એક ચેષ્ટા હોય, તો એ સ્થિતિને જ બ્રાતૃત્વ કહેવામાં આવે છે. બાહ્ય અવસ્થા અંતરના ભાવમાં પ્રતિષ્ઠિત થાય છે. બ્રાતૃપ્રેમથી બ્રાતૃત્વ સજીવન તથા સત્ય થાય છે. સારાંશ કે આપણને એજ બ્રાતૃપ્રેમની પ્રતિષ્ઠા જોઈએ છે. આપણે એકજ માતાનાં સંતાનો છીએ, દેશમંદુ છીએ, એ ભાવ એક પ્રકારે બ્રાતૃપ્રેમની પ્રતિષ્ઠા સમાન છે. કિંતુ એજ ભાવ રાજનૈતિઃ એકતા માટે બંધનરૂપ થઈ પડે છે અને એથી સામાજિક એકતા પણ પ્રતિષ્ઠિત થઈ શકતી નથી, સંપૂર્ણ બ્રાતૃપ્રેમની સિદ્ધિ માટે એથી પણ અધિક ગંભીર સ્થાનમાં પ્રવેશ કરવાની આવશ્યકતા છે; અર્થાત્ જેની રીતે આપણે આપણા દેશમાં પોતાની માતાની પૂજનનો અતિક્રમ કરીને, સર્વ દેશમંદુઓની માતાની ઉપાસના કરીએ છીએ તેવી જ રીતે આપણી પોતાની જન્મભૂમિનો અતિક્રમ કરીને જગજગનનીને પ્રાપ્ત કરવી પડશે, ત્યારે જ એ સંપૂર્ણ બ્રાતૃપ્રેમને સાધી શકાશે, સારાંશ કે અંડશક્તિનો અતિક્રમ કરીને સંપૂર્ણ શક્તિના પ્રદેશમાં પહોંચવું પડશે; તથાપિ જેની રીતે ભારતજનનીની ઉપાસનામાં લીન થતાં આ દેહની જનનીનો અતિક્રમ કરવા છતાં પણ આપણે તેને સર્વથા વિસારી દેતા નથી, તેવીજ રીતે જગજગનનીની ઉપાસનામાં લીન થતાં ભારતજનનીનો અતિક્રમ કરવા છતાં આપણે આપણી ભારતજનનીને સર્વથા વિસારી દેવાની નથી એ અવશ્ય લક્ષમાં રાખવું જોઈએ; કારણકે તે પણ કાલ છે અને તે પણ માતા છે !”

“ધર્મ જ બ્રાતૃભાવની પ્રતિષ્ઠા છે. સર્વ ધર્મોનું એજ વિધાન જોવામાં આવે છે કે આપણે સર્વ એક છીએ; અર્થાત્ સર્વ ધર્મોનું જે કામ પણ મૂક શિક્ષણ હોય તો તે કેવળ પ્રેમ, પ્રેમ અને પ્રેમ જ છે. આપણો ધર્મ પણ એમ જ કહે છે કે આપણે સર્વ એક છીએ, ભેદભૂક્ષિ અજ્ઞાનનું લક્ષણ છે, જ્ઞાનીજનો સર્વને સમદૃષ્ટિથી જ નીહાળે છે અને સર્વમાં એક આત્મા તથા સમભાવથી પ્રતિષ્ઠિત એક જ પ્રભુનો સાક્ષાત્કાર કરે છે. એ ભક્તિપૂર્ણ સમતામાંથીજ વિશ્વપ્રેમનો ઉદ્ભવ થાય છે, પરંતુ આ જ્ઞાન માનવજાતિનું પરમ કિંવા અંતિમ મંતવ્ય સ્થાન હોવાથી અને આપણી શેષ અવસ્થામાં એ જ ન ક્યારે સર્વવ્યાપક થશે એનો નિશ્ચય ન હોવાથી એ સર્વ વ્યાપક થાય તે પૂર્વે એની અંશિક પ્રાપ્તિની અંતરમાં, અહિર્ભાગમાં, પરિવારમાં, સમાજમાં, દેશમાં તથા સર્વભૂતોમાં અનિવાર્ય આવશ્યકતા છે. માનવજાતિ પરિવાર, કુળ, દેશ તથા સંપ્રદાય આદિને ઉત્પન્ન કરીને તેમજ શાસ્ત્ર કિંવા નિયમોના બંધનને દૃઢ કરીને એ બ્રાતૃત્વના સ્થાયી આધારને ઘડવાનો ચિરકાળથી પ્રયાસ કરતી આવી છે અને અત્યારસુધી તેનો એ પ્રયાસ વિફળ થયેલો છે. જો કે પ્રતિષ્ઠા પણ છે અને આધાર પણ છે; પરંતુ બ્રાતૃત્વના પ્રાણની રક્ષા કરી શકે એવી કેમ એક અક્ષય શક્તિની આવશ્યકતા છે કે જેના યોગે તે પ્રતિષ્ઠા અક્ષુણ્ણ તથા તે આધાર ચિરસ્થાયી કિંવા નિત્ય નૂતન સ્વરૂપમાં રહી શકે. ભગવાને અઘાપિ એ શક્તિનો પ્રકાશ કર્યો નથી અને ભગવાન એ શક્તિનો પ્રકાશ ક્યારે કરશે એ નિશ્ચયપૂર્વક કહી શકાય તેમ નથી. તે દિવસ આવશે તો અવશ્ય પણ ક્યારે આવશે તે નિશ્ચિત નથી.”

“અરવિન્દ ચિત્તારમાણા” માંથી.